

# COL·LECTIUS

## 1. Infantil i primària

USTEC·STEs (IAC) ens comprometem a vetllar per recuperar una gestió democràtica en què el claustre esdevingui el nucli del centre educatiu i sigui l'òrgan on es consensuin les decisions i els projectes d'escola.

És un objectiu prioritari simplificar la burocràcia administrativa que ofega diàriament els centres i buscar l'eficiència de les aplicacions, que han esdevingut un llast sobrevingut a la nostra tasca principal, la pedagògica.

Amb la convicció d'assumir el repte de recuperar les condicions laborals que dignifiquen la nostra tasca com a docents i de preservar el prestigi social que ens correspon com a professionals de la docència, com sempre, farem front a totes aquelles polítiques que pretenen desestabilitzar el nostre sistema educatiu.

Per una qüestió de coherència amb un sistema inclusiu per a tothom, prioritzarem l'objectiu de reduir les ràtios a un màxim de 20 alumnes per aula, a tots els nivells i etapes, com a indicador fonamental de qualitat del sistema educatiu català. Per aconseguir-ho, caldran plantilles de docents i recursos suficients que ho garanteixin.

**Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC·STEs (IAC) per l'educació infantil i primària?**

### Funcionament i gestió democràtics dels centres

Perquè els claustres siguin els nuclis de consens i presa de decisions i els equips directius vetllin pel compliment dels acords.

Per recuperar les funcions del claustre com a òrgan col·legiat de govern, com a espai de debat pedagògic, de propostes i d'elaboració del projecte educatiu de centre.

Perquè els equips de direcció siguin escollits pels claustres. Cal que tot el professorat rebi formació sobre la gestió d'un centre educatiu per facilitar d'aquesta manera la rotació de càrrecs i el repartiment de les tasques de gestió.

Per evitar que l'Administració delegui en els equips directius la responsabilitat de la provisió i l'accés als llocs de treball.

Per garantir la participació de tot el personal de suport a la docència, que, per tant, ha de tenir veu i vot al claustre.

Per recuperar les funcions del consell escolar com a òrgan col·legiat de govern. El consell escolar ha de garantir la participació de tots els seus representants en la mateixa proporció, sense que el pes més gran el tingui l'Administració educativa.

Per vetllar perquè l'autonomia de centres serveixi exclusivament per aplicar criteris organitzatius i pedagògics que afavoreixin que, en lloc de competir i segregat, els centres cooperin i cohesionin.

### Condicions laborals i plantilles

Després d'haver aconseguit les 23 hores lectives a partir del gener del 2023, cal començar una nova lluita per aconseguir que es redueixi progressivament l'horari de docència del professorat fins a arribar a les 20 hores lectives setmanals. La resta d'hores de permanència s'hauran de dedicar a tasques de coordinació, programació, comissions o grups de treball, projectes, tutoria, atenció a les famílies i formació.

Per garantir que els centres disposin com a mínim de les coordinacions d'infantil, inicial, mitjà, superior, informàtica, riscos laborals, LIC, coeducació i, si s'escau, la coordinació de centre formador de pràctiques.

Per assegurar un mínim de 3 hores de reducció de docència setmanals per a cadascuna de les coordinacions, amb la dotació de plantilla i remuneració corresponents des del primer dia i al marge del tipus de jornada laboral.

Per garantir la figura del coordinador/a en coeducació, a fi d'educar des de la diversitat i potenciar la riquesa i la igualtat d'oportunitats i revisar els documents i recursos. Cal que aquesta figura quedi reflectida en el document d'instruccions d'inici de curs, que ha d'establir-ne les tasques i les funcions.

Per afavorir la creació d'espais i temps d'interacció entre el personal del centre.

Perquè el Departament elabori protocols clars d'actuació que no comportin l'obligació de fer tasques que no ens corresponguin. Cal que, d'acord amb els recursos necessaris, personal sanitari específic s'ocupi de l'administració de medicaments i el tractament de les diferents patologies de l'alumnat.

Perquè s'apliqui el protocol de prevenció, detecció i actuació davant de situacions de violència als centres de treball amb els recursos tant materials com humans necessaris.

Per la derogació de l'actual Decret de provisió de llocs de treball.

Perquè s'estableixin criteris objectius pel que fa a la confecció de les plantilles de cada centre i l'adjudicació de vacants i substitucions.

Perquè s'elimini el procediment de l'entrevista per accedir a un lloc de treball.

Per negociar un acord que garanteixi una plantilla orgànica general i per especialitats igual per a tots els centres de les mateixes característiques.

Perquè en els centres cíclics a cadascun dels grups que formen la línia incompleta hi correspongui una dotació de 2 docents.

Perquè es garanteixin les hores suficients d'especialitat tant en centres que no tenen les línies completes com en centres amb grups addicionals.

Perquè es retorni a l'avaluació separada de les àrees de música i visual i plàstica, amb la corresponent dotació horària.

Perquè es creï l'especialitat de visual i plàstica.

Perquè s'estableixi un catàleg de llocs de treball mínims a cada centre (que s'incrementi segons el nombre d'alumnat amb NESE, les condicions socioeconòmiques del barri, les hores lectives del professorat, etc.): 18 docents per 1 línia, 34,5 docents per 2 línies i 52 docents per 3 línies.

Per assegurar una dotació de mestres d'audició i llenguatge adequada a les necessitats reals de cada escola.

Per posar fi a la sisena hora en aquells centres que són obligats a oferir-la.

Per obrir la porta a la jornada compactada a primària.

Per recuperar i mantenir la dotació de professorat per a les aules d'acollida. Si les necessitats són diferents, cal transformar o adaptar el recurs com a suport lingüístic.

Per aconseguir el cos únic de docents amb les condicions laborals, administratives i salarials del cos superior

### **Oferta pública i ràtios**

Perquè s'ofereixin places públiques i gratuïtes a tota l'etapa 0-3. El Departament d'Educació ha de ser el titular de totes les llars d'infants i gestionar el seu personal educatiu.

Perquè les ràtios d'educació infantil i primària es redueixin a un màxim de 20 alumnes/grup. Mentre no s'aconsegueixi aquesta ràtio, es desdoblaran els grups a partir de 21 alumnes, a fi de garantir la qualitat educativa i l'atenció adequada a l'alumnat.

Perquè es mantinguin les línies públiques en localitats i zones, amb prioritat sobre les concertades. Ens oposem al tancament de grups de la pública mentre n'hi hagi de concertats.

Per la gratuïtat total de l'ensenyament públic des del 0-3 fins a la universitat.

Perquè es dotin els centres de tots els professionals necessaris per atendre la diversitat de l'alumnat, reconvertint el SEP dins l'horari ordinari del centre.

Per aconseguir una partida pressupostària suficient que garanteixi el personal docent i el de suport a la docència necessaris per fer efectiu un sistema inclusiu de qualitat.

Per obtenir del Departament la formació i els recursos humans i materials per atendre amb eficàcia les necessitats educatives de l'alumnat, tot posant una atenció especial a les condicions socioeconòmiques de l'entorn.

Perquè es doti la xarxa pública de tots els serveis educatius i professionals específics per atendre la diversitat de l'alumnat, cada vegada més significativa.

Perquè augmentin significativament els serveis educatius i les seves plantilles, de manera que satisfacin les necessitats dels centres, de l'alumnat, del professorat i de les famílies.

Perquè l'Administració garanteixi el personal, la formació i els recursos necessaris per a no discriminar l'alumnat amb necessitats educatives específiques.

Per millorar la coordinació entre els centres i els diferents serveis educatius (EAP, CREDA, CRETDC...) a l'hora de fer tant el diagnòstic com el seguiment de l'alumnat amb necessitats educatives específiques.

### **Altres professionals de suport a la docència**

Perquè el personal de suport a la docència sigui contractat directament pel Departament d'Educació, en condicions laborals dignes, en qualitat de treballador/a públic, per evitar-ne l'externalització i la precarietat.

Per la consolidació dels i les professionals de suport a la docència.

Perquè tots els centres disposin de personal administratiu: 1 i mig a les escoles de 3 línies i 1 a les de 2 línies o inferiors.

Perquè tots els centres disposin de personal tècnic informàtic, d'acord amb els criteris del punt anterior.

### **Formació**

Perquè el Departament d'Educació es responsabilitzi de la formació de tots els seus treballadors i treballadores.

Per recuperar una oferta de formació de qualitat, àmplia i gratuïta per al professorat a càrrec de l'administració pública.

Perquè la formació en el centre s'integri en l'horari de permanència.

Perquè l'administració pública potenciï la formació intercentres i l'intercanvi d'experiències.

Perquè es reconegui i remuneri la tasca de la persona formadora d'acord amb unes condicions de treball dignes.

Perquè, quan hi hagi canvis normatius i curriculars, hi hagi més debat, previsió, consens, i temps suficient per poder aplicar aquests canvis, així com formació específica per la seva aplicació amb garanties.

Perquè mestres amb experiència consolidada intervinguin en el disseny curricular dels estudis universitaris de magisteri i s'afavoreixi la seva presència com a docents a les universitats.

Perquè la formació inicial estigui lligada a la realitat del dia a dia de les aules.

### **Necessitats dels centres i infraestructures**

Perquè es faci complir l'obligació d'invertir en educació un mínim del 6% del PIB.

Perquè es prevegin pressupostos complementaris per garantir el manteniment i les adaptacions dels equips i programari informàtics en tots els centres educatius. En aquest sentit, cal afavorir el programari lliure i les llicències *creative commons* pel que fa als materials educatius.

Perquè s'engegui un programa d'urgència de construccions escolars que posi fi als mòduls prefabricats i de restauració i modernització i millori els que presenten deficiències arquitectòniques.

Perquè es vetlli per la seguretat laboral assegurant

un manteniment adient dels centres escolars per part de l'Administració que correspongui en cada cas.

Perquè es condicionin les infraestructures i els edificis per proporcionar unes condicions de seguretat i salut laboral adequades de treball i d'aprenentatge que evitin temperatures extremes.

Perquè tots els centres disposin d'un pressupost suficient i adequat que eviti les aportacions econòmiques o quotes de les famílies (sortides educatives, material escolar...), les quals són socialment discriminatòries.

Per impedir el finançament extern dels centres docents, ja que els centres públics han de ser dotats adequadament per l'Administració per tal d'evitar les creixents desigualtats entre centres.

Perquè no se cedeixin els espais dels centres públics a institucions privades amb caràcter lucratiu.

Perquè s'implementin polítiques socials compensatòries (beques menjador, llibres, transport escolar, colònies i sortides...).

## 2. Secundària

### Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC·STEs (IAC) per l'educació secundària?

#### El compliment de les 24h de permanència al centre i les 18h lectives

Han hagut de passar més de 10 anys perquè el Departament reverteixi part de les retallades que va imposar durant el període de crisi.

El Parlament de Catalunya, l'abril del 2020, va aprovar el retorn a les 24 hores de permanència al centre, fet que va comportar les queixes de les direccions. El Departament va fer els ulls grossos i fins i tot va donar idees per maximitzar l'horari del professorat. La polèmica va estar servida. Considerem que les direccions no s'han de queixar per la disminució de l'horari del professorat, al contrari, han d'exigir al Departament la incorporació de més plantilla al centre que ajudi a descongestionar el gran volum de feina dels docents i permeti la coordinació necessària per tirar endavant tots els projectes de centre.

Per altra banda, l'1 de setembre del 2022 se signà un preacord que implica el retorn de l'hora lectiva i la incorporació de més de 3500 docents als centres. El guany suposa una descàrrega important per al professorat de secundària, que ha vist com any rere any s'anava incrementant la seva dedicació horària a la tasca docent.

Així i tot, en molts centres no es respecta ni el límit de les 24h de permanència al centre ni les 18h lectives.

Pretendre suplir la manca de professorat amb augments d'horaris i perfils a mida no és res més que una manera de consolidar les retallades i triar un professorat submís i depenent d'una estructura jeràrquica. Fer més hores agreuja el cansament del professorat, que se sent desbordat per les tasques docents i les burocràtiques, que també van incrementant cada vegada més.

Sense una definició objectiva i comuna a tots els centres dels llocs de treball no es poden garantir unes condicions laborals i unes funcions clares i transparents. La polivalència i la desregularització dels llocs de treball és una porta oberta a una gestió jerarquizada i antidemocràtica.

Sense unes condicions laborals comunes i negociades per a tot el professorat no es pot defensar un treball digne i una regulació clara dels drets i deures del professorat, de les funcions dels departaments, seminaris, dels càrrecs de direcció, de coordinació, etc.

A més, històricament hem reivindicat una jornada setmanal lectiva de 15 hores setmanals a fi de poder fer

millor la nostra feina, preparar millor les classes i tenir més temps per a la formació pròpia, la coordinació, el treball conjunt i l'atenció individualitzada a famílies i alumnes. Aquest és un objectiu irrenunciable a mitjà i llarg termini.

#### La reducció de les ràtios a 20 alumnes a l'ESO i 25 al batxillerat

Conscients de tota la complexitat i diversitat existent a les aules, creiem que caldria reduir el nombre d'alumnes a cada aula per tal de poder atendre'ls adequadament i garantir-los un tracte més individualitzat que s'ajusti a les seves necessitats. Això ben segur que facilitaria un treball i un aprenentatge més eficaç i, per tant, uns resultats millors. Demanem un màxim de 20 alumnes per grup a l'ESO i un màxim de 25 alumnes per grup al batxillerat.

En tot cas, considerem que donada la baixada prevista de la natalitat en els pròxims anys, s'ha de prioritzar reduir les ràtios i no pas tancar cap grup. Això farà augmentar la qualitat de l'ensenyament.

#### La desaparició de les places perfilades i el sistema d'entrevistes

Amb els perfils, el Departament ha agreujat encara més la problemàtica dels i les docents a secundària, ja que ha possibilitat que les direccions puguin perfilar vacants amb cursos o titulacions i proposar docents per proveir-les. Estem en contra dels perfils i de les entrevistes, cal acabar amb els processos de selecció subjectius i poc transparents.

#### La immersió lingüística i l'escola en català

El català ha de ser la llengua vehicular única en tota la secundària i batxillerat. En les matèries d'altres llengües entenem que s'utilitzarà la llengua d'aprenentatge.

Estem a favor de la immersió lingüística com a eina de cohesió de la societat catalana, ja que el català és la llengua pròpia de Catalunya.

Estem totalment en contra de la judicialització del català en l'escola pública i de la imposició de qualsevol percentatge perquè no existeix cap raó pedagògica que ho justifiqui.

Davant la situació actual d'atacs contra la nostra llengua, hem de vetllar perquè totes les catalanes i els catalans puguem viure plenament en la nostra llengua en tots els àmbits de la societat, tant a l'escola com fora d'ella: als mitjans audiovisuals, premsa, xarxes socials, cinema, televisió...

Demanem al Departament que aposti fermament pel

català en tots els sectors de l'educació, a les aules i als menjadors escolars, activitats extraescolars, etc. També demanem formació específica gratuïta i en horari lectiu per fomentar el reciclatge del català en el professorat.

### **El NO al nou currículum**

La reforma curricular que està imposant el Departament significa erosionar l'objectiu que hauria de tenir l'educació: l'equitat entre l'alumnat a partir d'una educació integral i emancipadora per a tothom. Lluny de voler garantir aquest propòsit, la nova reforma, imposada sense la participació real i efectiva del professorat ni de la comunitat educativa, proposa aprofundir en el dictat neoliberal de segregat l'alumnat segons la procedència social.

El Departament d'Educació continua la seva pràctica d'usar eufemismes per tapar la veritat. Aquesta reforma del currículum aparenta cercar l'èxit de tot l'alumnat, quan en realitat vol disfressar el fracàs escolar existent, rebaixant els continguts educatius, restant hores curriculars a algunes matèries de primària i secundària, desdibuixant el caràcter acadèmic de l'avaluació a base d'un llenguatge eufemístic sense sentit, imposant l'autonomia com a sinònim de competitivitat entre centres, sacralitzant les competències tot elevant-les a meta quan en realitat haurien de ser un instrument, convertint el treball per projectes en metodologia única, introduint el voluntariat obligatori, etc.

USTEC·STEs proposem com a alternativa que el Departament d'Educació garanteixi de manera real i efectiva uns continguts curriculars iguals per a tot l'alumnat de Catalunya, independentment de la classe social de procedència, amb tota la inversió necessària al sistema educatiu i amb el català com a llengua vehicular. Cal la garantia d'aquestes tres condicions de partida, només sobre aquesta base es podrà entendre el treball per competències com a aprenentatge significatiu, l'autonomia de centre com a organització pedagògica pròpia, el treball per projectes com una metodologia d'entre les diferents existents, l'avaluació com a mecanisme educatiu efectiu i el paper del professorat (incloses les seves condicions laborals) com una de les peces clau per a l'acció educativa.

### **La fi de la implantació dels àmbits**

El nou currículum contempla la possibilitat de crear àmbits curriculars, cosa que comportarà que els docents hagin d'impartir matèries de les quals no són especialistes. Això fa que la qualitat de l'ensenyament repercuteixi en l'aprenentatge de l'alumnat. Estem en contra de la pèrdua de l'especialització de la tasca docent, característica diferenciadora envers l'educació primària i que el

col·lectiu no vol perdre. Així mateix, estem en contra de la polivalència del docent de secundària i de batxillerat.

### **El NO a la reforma de les PAU**

Ens trobem que ara per ara les proves de les PAU són l'obstacle principal per implantar el nou currículum amb competències. No volem que s'acabi amb els continguts i s'elimini la necessitat que l'alumnat s'esforci.

Constatem també que aquestes proves són l'únic obstacle perquè cada centre faci el que li sembli.

Entenem que la proposta de reforma de les PAU, feta sense consultar ni al Consell Escolar ni cap organisme de la comunitat educativa pública, converteix aquestes proves en un tràmit i afecta la qualitat del batxillerat. Sembla que es pretén acabar amb aquestes proves, convertir-les en una mena de tràmit on no es valorin els coneixements, de manera que tot seguit es faci desaparèixer el batxillerat que coneixem avui en dia.

### **La fi de la burocratització de l'avaluació (diem NO al programa Esfera)**

A més de la documentació que cal tenir al dia i la gran quantitat d'aplicacions que cal omplir i entregar de manera rutinària a l'Administració, a partir del curs 2018/19 entra en funcionament el Decret d'avaluació, que comporta una nova sobrecàrrega de burocràcia per als i les docents dels centres. La inversió de temps per dur a terme aquestes gestions administratives implica que el professorat ha de dedicar hores extres de l'horari laboral, que en cap cas són retribuïdes ni recompensades.

Sabem que el programa Esfera per recollir resultats d'avaluacions és un programa feixuc i poc intuïtiu.

D'altra banda, s'ha de presentar molta paperassa per superar auditories d'empreses externes i internes i obtenir qualificacions ISO, tal com fan les empreses privades.

USTEC·STEs demanem que es deixin de malbaratar diners públics perquè en treguin profit negocis privats que tracten l'ensenyament com una fàbrica de productes.

### **Unes plantilles adients per atendre l'alumnat**

La realitat a les aules és cada vegada més complexa, amb necessitats educatives diverses, amb ràtios molt elevades i amb la implantació del Decret d'educació inclusiva. Sense el professorat ni les hores per atendre la diversitat, als instituts esdevenen impossibles les respostes educatives necessàries. La resposta educativa —organitzativa o curricular— és limitada i està condicionada pels recursos insuficients, cosa que augmenta el

malestar docent en comprovar que no es poden atendre les demandes educatives de l'alumnat. Cada vegada és més necessària la relació entre els centres i serveis externs (salut, socials, famílies...), per a la qual cosa calen hores de coordinació i de suport. Cal que els centres disposin de reduccions d'horaris lectius objectives, que no depenguin de les direccions del centre. La normativa del Departament ha de ser clara en aquest tema i regular les reduccions per càrrecs per tal que no siguin subjectives.

La manca de recursos i la complexitat de l'alumnat és una porta oberta a la desatenció de les necessitats educatives. Sense unes plantilles adients i uns horaris racionals no es pot donar una resposta adequada a les necessitats educatives de l'alumnat. Cal prioritzar aquestes necessitats i dotar de recursos els centres per assegurar-ne una resposta de qualitat i en condicions.

### **La millora de les condicions laborals dels tutors i tutores**

Demaneu 3 hores lectives de reducció per als tutors i tutores d'ESO i 2 hores per als de batxillerat. Així mateix, exigim que es cobri el complement de tutoria per part dels cotutors i cotutores i que aquest complement es cobri sencer en cas treballar mitja jornada, ja que les funcions es realitzen íntegrament. De la mateixa manera, en cas de tenir dos càrrecs, tots dos s'haurien de cobrar, tot i que considerem que caldria evitar al màxim que una persona acumuli més d'un càrrec, perquè aquests han d'estar repartits entre tot el professorat.

### **La dotació als centres dels recursos suficients per al desplegament del Decret d'inclusiva**

El Departament va publicar el Decret d'inclusiva 150/2017 sense pressupost. L'objectiu és reconvertir els centres d'educació especial en centres de recursos i que la pràctica totalitat d'alumnes amb NEE siguin escolaritzats als centres ordinaris.

No sembla que es tinguin en compte les ràtios —tenim els centres sobresaturats—, ni els espais (no adequats per a totes les necessitats), ni les dotacions de professorat, ni la seva formació. La figura de l'orientador/a o psicopedagog/a no queda gens clara, de manera que es converteix en un comodí per als centres tot i que sembla que podran fer les avaluacions psicopedagògiques de l'alumnat que fins ara feien els EAP.

Al Decret es barreja el sistema públic amb el concertat i privat (entrada als centres públics de professionals del sector privat), amb la qual cosa estem finançant amb diners públics negocis particulars. Es preveu que el personal sanitari necessari es proveeixi mitjançant convenis entre administracions i empreses, cosa que pot perjudi-

car la qualitat del servei i les condicions laborals. Es vol fer servir la inclusió de manera sistemàtica, sense tenir en compte les singularitats de cada cas i que hi ha casos en què el centre ordinari no és pas la millor opció.

Per això demanem:

L'increment de personal especialista per atendre la inclusivitat de forma real.

La reducció horària per al personal docent dels centres perquè pugui coordinar-se amb els professionals dels CEE.

Formació directa i dins de l'horari laboral.

La concreció, ben palesa, de les funcions d'orientadors i psicopedagogs.

Una voluntat clara de reforçar la xarxa pública en totes les fases del procés educatiu.

Un/a professional sanitari/ària per centre, com a mínim.

El manteniment dels centres actuals i l'augment de l'oferta pública i les seves instal·lacions, així com el tractament, cas per cas, abans de dur a terme la inclusió.

### **Una formació de qualitat dels docents**

És el Departament qui ha de garantir que els i les docents estiguin formats per fer front a les noves problemàtiques i situacions que planteja la societat actual (coeducació, democratització de les aules...). En canvi, és el professorat qui acaba dedicant el seu temps lliure i els seus diners a formar-se.

Per això demanem:

Inversió real de recursos en la creació de programes específics formatius.

Formació dins l'horari laboral.

Oferta àmplia i gratuïta perquè estigui a l'abast de tot/a professional.

Reserva de llocs a les escoles oficials d'idiomes i altres ofertes públiques de formació.

Matricula gratuïta per als docents a les escoles oficials d'idiomes.

### **La fi de la sobrecàrrega de feina, no compensada ni reconeguda**

Des de l'aprovació i aplicació dels decrets d'autonomia i de direccions, els instituts han vist com s'anava difuminant l'estructura funcional i organitzativa bàsica

que assegurava el desenvolupament de les funcions, coordinacions i tasques que quotidianament sostenen el treball pedagògic de tot el professorat. La manca d'un marc organitzatiu bàsic als instituts ha estat permès l'arbitrarietat i la subjectivitat en les condicions de treball.

### **La regulació del teletreball**

Amb les hores de teletreball i amb les reunions telemàtiques, sovint s'està sobrepassant l'horari del professorat.

Demaneu que tant les reunions telemàtiques com el teletreball a casa siguin dins de les 24 hores de l'horari fix de permanència al centre.

### **Un treball de recerca amb prou recursos**

Demaneu:

Assignació horària setmanal per a l'alumnat de batxillerat.

Distribució equitativa dels treballs entre el professorat

Reducció horària per a les persones que tutoritzen aquests treballs.

Definició més específica dels criteris per a la seva organització i desenvolupament.

Prou recursos als centres per garantir la igualtat d'oportunitats i equitat a tot l'alumnat.

### **Una tutoria de pràctiques en condicions**

Cal recuperar el prestigi de la figura del tutor o tutora d'alumnes en pràctiques del màster de secundària. De fet, USTEC-STE<sub>s</sub>, dubtem seriosament si un màster tan car i tan llarg és realment necessari per accedir a la docència. Per recuperar aquest prestigi cal:

Que totes les persones que vulguin ser tutores de pràctiques puguin sol·licitar-ho, encara que el seu centre no sigui formador.

Que exercir de tutor/a sigui totalment voluntari.

Compensació, en reducció d'hores lectives, de guàrdies o bé amb un complement retributiu, per a les persones que tutoritzen les pràctiques.

Valoració i potenciació de la figura d'aquests tutors/es, perquè són qui realment mostra a l'alumnat del màster quina és la tasca docent.

Certificació de les hores com a formador/a d'un curs dins la formació permanent del professorat.

### **Un servei comunitari no obligatori i dins l'horari lectiu**

El servei comunitari és un programa d'innovació del Departament que és obligatori a tots els centres des del curs 19/20. Forma part de la programació curricular d'alguna matèria de 3r o 4t d'ESO. Una part es fa dins l'horari lectiu, mentre que una altra —mínim 10 hores— es fa fora d'aquest horari, en col·laboració amb alguna associació o entitat de l'entorn. Segons el Departament, l'objectiu és aconseguir que l'alumnat aprengui a ser ciutadà i a desenvolupar el compromís cívic tot oferint un servei a la comunitat.

Cal que el servei comunitari sigui considerat, en el millor dels casos, una activitat extraescolar i que les persones que s'hi vulguin dedicar voluntàriament tinguin reduccions horàries. L'obligatorietat —quan es tracta de voluntariat—, la possibilitat que aquest servei substitueixi persones assalariades, el fet que no es contempli cap reducció horària per al professorat que el gestiona, les hores fora del marc horari, la preocupació sobre quina assegurança cobreix l'alumnat quan duu a terme aquestes tasques i l'entrada d'empreses privades als centres fan que les bones intencions inicials del programa generin molts dubtes.

Per tant, demaneu:

No convertir en obligatòria una activitat que en principi parteix del voluntariat.

Dotació horària per al professorat implicat i reconeixement de la feina realitzada.

Dotació, per part del Departament, dels recursos que es necessiten i que no siguin pas altres entitats les que assumeixin aquest paper.

Supervisió, per part del Departament, del treball que es fa amb les entitats.

### **L'increment de l'oferta de batxillerats nocturns: no a la concertació del batxillerat**

El Departament d'Educació ha reduït sense contemplacions el nombre d'instituts que imparteixen el batxillerat nocturn i el seu professorat. Amb l'excusa del seu "elevat absentisme", també n'ha reduït el nombre de places, per poder potenciar els estudis a distància a través de l'IOC.

Suprimir o reduir de manera substancial l'oferta dels estudis de batxillerat que utilitzen de manera preferent aquells sectors socials que —per motius diversos— han tingut més dificultats per estudiar és voler estalviar a costa dels més febles. La proposta del batxillerat via telemàtica prioritza els criteris mercantilistes per damunt dels pedagògics i socials. No volem reformes que fomentin la desigualtat, la injustícia, la competitivitat, la mercantilització i la individualització de l'ensenyament.

ment. Per tots aquests motius, USTEC·STEs (IAC) considerem que cal vetllar pels centres on es pot estudiar batxillerat nocturn i augmentar el nombre d'instituts que l'ofereixen. Una àmplia xarxa pública d'educació en aquest àmbit només pot aportar beneficis a la població, uns beneficis que revertiran en tota la societat.

D'altra banda, estem en total desacord que s'ampliïn els concerts a l'etapa d'ESO i que es concertin els batxillerats. Els diners públics han de ser per als centres públics. Tot l'alumnat ha de tenir dret a una plaça en un centre públic.

USTEC·STEs estem totalment en contra de posar més traves a l'alumnat per accedir a la universitat.

### **L'oferta presencial de totes les matèries i que les excepcions de cursar alguna matèria a l'IOC no siguin una norma**

Com a servei públic que és, l'educació ha d'arribar a tots els racons del país per formar la ciutadania, sense fer cas d'indicadors que avui dia estan tan de moda com la rendibilitat i els resultats immediats.

L'Administració ha de respondre amb una oferta presencial pública suficient que garanteixi places públiques d'ESO i de batxillerat a tot el territori sense discriminacions i que asseguri que en cap cas calgui recórrer a la concertada.

Ja existeix en molts instituts la possibilitat de cursar a distància a través de l'IOC diverses matèries optatives de 4t d'ESO i alguna de modalitat o optativa del batxillerat, si per raons organitzatives el centre no les ofereix. A més de reduir el nombre de docents, aquesta mesura no ajudarà a disminuir el fracàs escolar, perquè no ofereix les mateixes oportunitats a tots els i les estudiants dels instituts de Catalunya. L'educació presencial ofereix unes possibilitats de relació i d'interacció que no existeixen en l'educació a distància, que discrimina molts alumnes i famílies, ja que per poder estudiar a l'IOC cal tenir una connexió a Internet i un ordinador. USTEC·STEs (IAC) considerem molt negativa aquesta mesura i denunciem que, des d'un punt de vista pedagògic, és contrària a l'educació integral. Segons el nostre parer, tot l'alumnat té dret a rebre formació presencial de totes les matèries amb independència del centre on estudiï.

Això no vol dir que reneguem dels estudis a distància, ja que creiem que és possible la convivència de totes dues modalitats d'ensenyament secundari: presencial i a distància. Cal que qui vulgui estudiar pugui escollir lliurement la modalitat sense que en cap cas l'educació a distància substitueixi la presencial o en suposi una disminució de l'oferta i dels recursos.

### **El rebuig a la incursió del sector privat, sobretot de les empreses amb finalitats alienes al procés educatiu**

Considerem que haurien d'estar fora de la comunitat educativa un seguit d'empreses privades amb interessos mercantils com ara La Caixa, Fundació Bofill, Banco Santander, Escola 21...

USTEC·STEs (IAC) rebutgem l'intent de privatització dels reforços i suports educatius i fem una crida als claustres a oposar-s'hi i a impedir que aquests models s'implantïn als seus centres, alhora que exigeix al Departament que aturi la proliferació de la presència del sector privat a l'ensenyament públic. La solució és dotar els centres amb més professorat de secundària, prou capacitat i format per a la docència.

Encara que la tendència general dels nostres governs és sotmetre l'educació pública als criteris mercantilistes i homogeneïtzadors esperonats per l'OCDE i que introdueixen continguts i valors com l'emprenedoria i la competitivitat (en una formulació curricular basada en competències bàsiques, destinades a empobrir les experiències educatives), creiem que el model educatiu ha de ser global i no basar-se pas en criteris estrictament economicistes.

### **La compensació de les activitats realitzades fora d'horari lectiu**

Considerem que les activitats realitzades fora d'horari són pedagògicament positives per a la formació de l'alumnat, però que el professorat que hi participa inverteix hores que traspassen la seva jornada laboral. Per tant, demanem que les activitats dutes a terme fora d'horari lectiu es compensin en hores d'horari fix o de forma convenientment remunerada.

### **La democratització dels claustres**

Actualment, les reunions de claustre han esdevingut sessions informatives on el professorat ha perdut pràcticament la veu i el vot. El Decret de Plantilles i de Direccions posa en mans dels gestors dels centres educatius tot el poder decisiu i el professorat ha d'acatar o ser mal mirat.

Volem que el professorat recuperi el poder de decidir en tot allò que afecta la seva activitat professional, perquè sovint allò que es proposa ve dictaminat per persones que no han trepitjat mai una aula i no coneixen la realitat de la tasca educativa.

### 3. Formació professional

La formació professional (FP) continua essent la gran desconeguda en aquest país. La seva complexitat, més de 27 famílies professionals, amb centenars de títols oficials i d'altres propis de la Generalitat, amb títols de grau superior o de grau mitjà, amb noves titulacions com els cursos d'especialització o els màsters de l'FP o també els cicles formatius de grau bàsic o els programes de formació i inserció, fa que de manera general la societat perdi l'interès per conèixer acuradament aquests estudis i es limiti a creure en el que de tant en tant el polític de torn li vol fer creure.

Durant dècades, potser segles, i aquí entrariem en col·lisió amb altres sectors de l'àmbit acadèmic, la formació professional reglada va buscar la preparació de professionals, tècnics, comandaments intermedis i futurs nous empresaris, tots ells polivalents en els seus respectius camps professionals. Una FP professionalitzadora i al mateix temps acadèmica. Una eina extraordinària que va contribuir a crear un país i una societat moderna i de progrés.

Però la manca d'inversió, una estigmatització arrossegada i una nova concepció del món amb una creixent deriva cap a un neoliberalisme cada cop més ferotge estan transformant l'FP abocant-la cap a una formació exclusivament ocupacional i servil a l'empresa privada.

A Catalunya, ni el Pacte Nacional d'Educació (PNE), ni la LEC, ni els acords Govern/empresaris/sindicats-empresa han anat més enllà d'una retòrica buida pel que fa a l'FP. D'inversions significatives, de mesures de reorganització i d'impuls de la xarxa pública d'FP ni n'hi ha, ni sembla que n'hi haurà.

La nova Llei orgànica d'ordenació i integració de la Formació Professional, hereva de la Llei d'FP de Catalunya del 2015, suposa la màxima expressió de la liberalització de la formació professional amb la incorporació de ple de l'empresa en l'estructura de l'FP, en la seva organització i gestió, usurpant competències inherents al sector públic com la docència, el disseny curricular i l'avaluació en els cicles formatius. Si bé és cert que la reforma curricular implementada pel Departament de manera fosca, en secret i en contra de tota la comunitat educativa ja implicava una externalització severa de l'FP, la llei espanyola la sobrepassa.

Des del primer moment, USTEC·STEs hem refusat els intents de privatització i externalització de l'FP. Malauradament, aquesta lluita l'estem fent sols i molt sovint en contra de les accions i fets d'altres entitats sindicals que conscientment o inconscient combreguen amb els sectors liberals externalitzadors arribant fins i tot a pactar i signar acords amb ells.

En aquesta línia, l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals, és a dir, l'òrgan de poder sobre tot el que té a veure amb l'FP, ja està marcant el camí definitiu de l'FP reglada al nostre país, ja que els seus membres influeixen sobre el futur de l'FP. Pel que es desprèn de la Llei d'FP catalana, la tendència serà afavorir els interessos puntuals de la patronal, d'algunes forces sindicals i d'altres ben segur aliens a la finalitat de l'FP reglada i als interessos de l'alumnat i dels titulats de formació professional. Una Agència que exclou *de facto* la part social sindical pública docent, és a dir, la part crítica i altament preparada.

En aquesta tessitura, els fons Next Generation, amb més de 9.000 milions d'euros per a l'educació espanyola, en comptes de destinar-se a millorar tot el sistema d'FP, s'està desviant, en gran part, a atraure el sector privat el qual ja participa en l'acreditació de competències professionals o en la creació i promoció de l'FP no presencial o qualsevol altra situació que li suposi beneficis. Certificats i títols a canvi de diners.

**Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC·STEs (IAC) per dignificar l'FP?**

**La derogació de la Llei de la formació i qualificació professionals de Catalunya (LFQPC) i la Llei orgànica d'ordenació i integració de l'FP**

Són lleis neoliberals, externalitzadores i agressives contra la societat en general i en especial contra l'alumnat i els ja titulats, amb un clar propòsit de rendir l'FP a l'empresa.

**La presència de la comunitat educativa en l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals i en els seus òrgans de coordinació i gestió**

A diferència d'altres entitats sindicals, continuarem lluitant perquè l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals i els diferents òrgans o organismes de coordinació i gestió dels serveis bàsics (d'informació, orientació professional i assessorament, d'acreditació de competències professionals, d'experiència laboral en activitats socials o informals i de la xarxa de centres del sistema) depenguin directament d'una viceconselleria d'FP adscrita al Departament d'Educació, ja que no podem obviar que l'FP reglada té un component professional, educatiu i acadèmic, que únicament pot garantir aquest departament. Al mateix temps, demanem un desplegament dels IFE amb els recursos humans i econòmics necessaris, tot valorant l'aplicació que se'n fa actualment.

**Combatre el model d'FP dual**

Ens oposem al model d'FP dual imposat en la Llei orgànica d'ordenació i integració de l'FP. La Llei estatal fa

obligatòria la dual, incentiva la seva externalització i suposa la intrusió de l'empresa a l'estructura de l'FP.

La nova dual, segons la nova llei d'FP, es constitueix en dos formats: la dual general, que ve a substituir la FCT, i la dual en alternança amb una càrrega curricular del 35% o més. Això suposa la reducció dràstica de professorat, la pèrdua de qualitat d'aquests estudis i la usurpació per part de l'empresa de gran part de les funcions docents. Amb la nova llei, l'FP reglada passa de ser uns estudis acadèmics, professionalitzadors i, per tant, amb una riquesa material i humana, a esdevenir uns simples estudis que satisfan les necessitats puntuals i immediates de cada sector productiu, de cada zona geogràfica i de cada empresa, en el context d'un mercat productiu i de servei globalitzat.

Per intentar minimitzar els efectes de la nova dual, mentre no es derogui la nova llei d'FP, USTEC·STEs proposem crear un organisme mixt on totes les parts estiguin representades i on es vetlli pels interessos de l'alumnat per sobre dels interessos empresarials i pel compliment dels acords presos en els corresponents convenis. Així mateix, tots els convenis entre empresa i escola s'haurien de formalitzar únicament mitjançant contracte laboral segons el conveni i no pas mitjançant beques. Per la seva banda, les interaccions d'actors com el tutor d'empresa o d'altres no vinculats al món de la docència amb l'alumnat sempre haurien d'estar supervisades per docents i en especial funcionaris públics.

USTEC·STEs volem remarcar el treball i dedicació que la dual suposa per al tutor/a d'FP dual. Cal que es reconegui aquesta tasca, és necessari i imprescindible augmentar la reducció horària i complementària en funció dels alumnes tutoritzats de manera equitativa i proporcional.

La tasca de trobar empreses és assumida, amb moltes hores de dedicació, pel professorat. Tanmateix, en altres països, a més dels beneficis que els pugui produir, les empreses tenen la responsabilitat i l'encàrrec de contractar una quota d'estudiants en la modalitat d'FP dual. Per tant, considerem que les empreses se n'haurien de responsabilitzar i que és una línia de treball en la qual s'ha d'avançar.

Cal apostar per l'alternança simple, una modalitat que combina el temps de formació en el centre educatiu i el temps d'activitat de l'alumnat a l'empresa, sense que hi hagi el reconeixement acadèmic del temps d'activitat a l'empresa. A més, els i les alumnes que facin aquest període d'activitat a l'empresa han de tenir un contracte laboral segons conveni i cotitzar adequadament al règim general de la Seguretat Social.

## **L'equiparació salarial i professional de tot el professorat del cos de professorat tècnic d'FP**

USTEC·STEs vam aconseguir que el Parlament de Catalunya aprovés l'any 2019 l'equiparació salarial de tot el professorat de formació professional. Ara és el Departament d'Educació qui té l'obligació de complir amb el mandat dels representants del poble català.

Apostem per la creació d'un cos únic de professors d'FP en el marc del subgrup A1 que s'estableix per l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP). Mentrestant, hem demanat un complement per als PTFP, adscrits al subgrup professional A2, per equiparar-los salarialment al PES, adscrits al subgrup professional A1, ja que les tasques docents d'aquests dos cossos són les mateixes i els requisits d'accés tant a la borsa com al funcionari també ho són (per exemple, s'exigeix tenir un grau universitari o equivalent).

En aquesta línia hem aconseguit que la LOMLOE incorporés una disposició addicional segons la qual el professorat PTFP pot integrar-se al cos de secundària amb la millora salarial i professional que això implica. USTEC·STEs exigim que tot el professorat d'FP, fins que no es creï un cos únic propi de l'FP, pugui integrar-se al cos de professorat d'ensenyaments secundaris. Per això exhaurim totes les vies possibles per aconseguir-ho.

## **El reconeixement dins l'horari lectiu de la dedicació del professorat al servei d'acreditació de competències i de reconeixement acadèmic dels aprenentatges**

El procediment d'acreditació de competències professionals i de l'experiència laboral en activitats socials o per vies no formals o informals ha de ser un servei públic gratuït, únic i permanent. A més, hi ha d'haver tècnics assessors o avaluadors d'habilitats. Aquest servei no pot quedar subjecte al lliure mercat, ni ser externalitzat, ni privatitzat a empreses, patronals o sindicats. En cas que s'utilitzin personal i espais dels centres educatius públics, les condicions laborals (en complements i reducció d'hores de treball) i la no interferència en el bon funcionament organitzatiu del centre públic han d'estar ben resolts per l'Administració.

Pel que fa al servei d'assessorament i de reconeixement acadèmic dels aprenentatges, la normativa d'organització i gestió estima que, amb una hora d'horari fix de permanència, cada professor/a pot atendre 16 usuaris/es al llarg del curs. Aquest servei es considera activitat complementària de l'horari fix dins el centre. USTEC·STEs demanem l'eliminació d'aquesta normativa i exigim que tant la dedicació del professorat a aquest servei com les hores per a la coordinació siguin reconegudes dins l'horari lectiu del professorat.

## **Més hores de coordinació i gestió de projectes i programes**

Tot i que USTEC·STEs valorem positivament el guany en l'augment d'hores en concepte de reducció per a funcions de coordinacions específiques d'FP en el curs 2017/18, una millora necessària que havíem anat demanant en diferents meses tècniques i sectorials al Departament, creiem necessari incrementar o assignar hores lectives a altres coordinacions específiques d'FP i a càrrecs de coordinació i gestió de projectes i programes.

Així doncs, demanem que s'augmentin les hores de reducció per als intervals de departaments o seminaris amb 10 docents o més i per a les coordinacions transversals als cicles formatius. Així mateix, reclamem que s'estableixin noves reduccions per als coordinadors/es d'escola-empresa, d'informació i orientació acadèmica i professional, per als projectes de mobilitat internacional ERASMUS+, per a l'acreditació de competències professionals del món laboral per família professional, per a l'FP dual...

A més a més, considerem que les direccions dels centres educatius no han de poder modificar a la baixa aquests criteris. Exigim que les hores per a coordinació s'assignin segons el nombre de grups reals i no pas a partir d'un topall que discrimina els centres de determinada grandària, molts dels quals són centres d'FP i de règim especialitzat. En aquesta línia, el calendari acadèmic del professorat i el seu horari ha d'estar determinat basant-se en 33 setmanes lectives i no pas amb 35 tal com fan alguns centres.

## **Dotació als centres públics d'un/a responsable de coordinació/orientació, amb els recursos humans i tècnics suficients per desenvolupar aquesta tasca amb èxit**

És necessari i imprescindible reforçar les mesures d'orientació acadèmica i professional a l'ESO i batxillerat perquè l'alumnat disposi de la informació necessària per decidir quina opció educativa triar una vegada finalitzats els seus estudis obligatoris i perquè el centre tingui els recursos necessaris i suficients per dur a terme aquesta tasca d'orientació.

Demanem que tots els centres públics tinguin un protocol comú d'informació i orientació professional. Als punts d'informació i orientació hi ha d'haver tècnics/es d'informació i d'orientació habilitats per l'autoritat competent, que ha d'organitzar els cursos que permeten obtenir l'habilitació oficial als i les professionals que hi participin.

L'orientació educativa ha de ser un servei públic i gra-

tuït, que mai no pot quedar subjecte al lliure mercat, ni ser externalitzat, ni privatitzat a empreses, patronals o sindicats.

## **Una oferta per a l'alumnat amb NESE a tots els instituts de Catalunya de programes de segones oportunitats**

Cal garantir una oferta de programes de segones oportunitats amb les dotacions de plantilla necessàries i amb possibilitats reals de retorn al sistema general. Ara bé, si no es fa en condicions, serà un fracàs anunciat. Així, demanem que aquests estudis siguin integrats en l'oferta educativa del centre.

La predisposició a l'externalització de la formació professional és evident en els nous programes de formació i inserció (PFI), és a dir, en aquella formació propedèutica o de segones oportunitats, un àmbit en què hi ha molta oferta del sector privat.

Per tant, ja no es tracta tan sols d'una qüestió concreta de disparitat de currículums entre centres, ni d'una creixent desigualtat d'oportunitats entre l'alumnat, ni entre els recursos que reben un centres o els altres, sinó del mercadeig de tot el sistema educatiu.

L'FP encara ha de créixer, tant en alumnat i professorat com en grups, centres i pressupost. Així, tothom ha de contribuir a augmentar la capacitat d'atracció de l'FP, ja que l'hem de rescatar de la idea d'alguns sectors de l'ordre social català i espanyol que la consideren uns estudis de segon ordre. De fet, a Europa, com també en la normativa catalana i estatal, l'FP reglada està reconeguda com uns estudis de prestigi altament necessaris i d'una gran projecció econòmica i social.

A Catalunya, necessitem apropar-nos a altres països d'Europa, en què els estudiants d'FP representen el 60% de l'alumnat de secundària postobligatòria.

Mentrestant, es pretén impulsar uns canvis en l'estructura de l'FP reglada que es basen en l'augment de la permeabilitat entre els diferents tipus d'estudis, tot facilitant "itineraris" de formació més intercanviables per a l'alumnat, la qual cosa, en principi, sembla raonable; ara bé, segons com s'apliqui, ni millorarà la formació actual, ni augmentarà el nombre de matriculats a l'FP.

## **Un mapa català de la formació professional**

És urgent elaborar un mapa català de la formació professional reglada pública que consolidi arreu de Catalunya una xarxa de formació professional a l'abast de tothom, de qualitat, duradora en el temps, que sigui un referent per al jovent al llarg del temps i que compleixi amb el principi d'equitat (entre branques i especialitats

professionals, ocupabilitat, desenvolupament i projecció econòmica del territori i interès de l'alumnat del territori).

L'adaptació al territori i al mercat de treball han de ser criteris que l'Administració ha de tenir en compte, amb la participació de les administracions locals i de tots els agents socials i econòmics que intervenen en els processos formatius i que en són representatius. Cal reforçar, doncs, la cooperació en el disseny i planificació, però no pas en l'execució d'accions formatives.

Cal ampliar l'oferta de formació professional, tant de programes de formació i inserció laboral (PFI) com dels actuals cicles formatius de grau bàsic i els cicles formatius de grau mitjà i grau superior, especialment en aquelles famílies professionals amb més demanda o amb millor inserció laboral. Aquesta planificació no es pot fer només atenent als criteris de rendibilitat i a l'interès del mercat de formar treballadores i treballadors qualificats.

Ans al contrari, cal que es mantingui una oferta fins i tot d'aquelles especialitats que avui tenen poca demanda, però que formen part del teixit productiu tradicional de la comarca. Per tal de poder conciliar la formació amb el treball, les administracions educatives han de promoure les accions educatives pertinents perquè les persones acreditades puguin cursar en el seu territori els mòduls professionals necessaris per completar i aconseguir un títol d'FP o un certificat de professionalitat, sigui quina sigui la seva família professional.

L'oferta existent i la seva ampliació no poden reduir-se a millorar l'aprofitament dels recursos, perquè ja es parteix d'una situació de mínims que no es pot degradar encara més. Podem estar d'acord que l'ampliació es faci segons els recursos que hi hagi, però en cap cas s'ha de carregar la responsabilitat al centre i encara menys a les famílies i l'alumnat, que han de fer front a diverses despeses i a taxes per accedir als cicles formatius de grau superior. El Departament hauria d'augmentar les dotacions econòmiques en aquelles famílies professionals que més ho necessiten i garantir d'aquesta manera aquests recursos econòmics als centres que les ofereixen.

Cal realitzar estudis de tendències per incrementar l'oferta formativa d'FP i ajustar-la a les necessitats i a la demanda de determinades famílies professionals.

Al mateix temps, s'ha de posar fi a la proliferació d'entitats privades que ofereixen cicles formatius a la carta, a distància o presencialment, en competència directa amb els centres públics. Sense pràcticament cap mena de control, aquests centres lliuren títols acadèmics oficials sense passar per la supervisió de docents funcionaris.

Per tant, no s'ha d'autoritzar cap cicle formatiu a cap entitat privada mentre hi hagi un centre públic, dependent del Departament d'Educació, en la zona educativa o servei territorial que l'ofereixi.

### **Mesures d'acció positiva en l'FP per corregir la segregació per raó de gènere en algunes famílies professionals i propiciar una igualtat d'oportunitats real**

És evident que hi ha una segregació per raó de gènere en les diferents famílies professionals, amb què es perpetua una desigualtat en la vida professional de les noies i els nois.

Per això demanen mesures d'acció positiva, com ara una orientació escolar i professional amb perspectiva de gènere en els centres educatius i en l'FP. El procés d'orientació ha de ser un instrument fonamental per modificar les eleccions estereotipades que realitzen els joves i les joves. Donar visibilitat a les professions no estereotipades per raó de gènere pot contribuir a apropar més les noies als àmbits de la ciència o la tècnica i els nois, a l'àmbit dels serveis.

La coeducació ha d'estar present en els ensenyaments professionals, ja que és un dels pilars per treballar les relacions d'igualtat entre el jovent i prevenir les relacions de dominació, els prejudicis i estereotips de gènere i la violència masclista.

### **Manteniment de l'FP als instituts públics de secundària**

Exigim al govern i als departaments amb competències en matèria educativa que mantinguin els cicles formatius de grau superior fora de l'àmbit universitari, ja que ens oposem a la privatització de l'FP i a l'externalització de la seva oferta.

A més de les repercussions laborals per al professorat, permetre que la universitat i l'ensenyament concertat o privat puguin impartir cicles formatius pot provocar una segregació entre aquells CFGS amb millor projecció laboral i professional i els que no en tinguin tanta.

Lligar la formació professional de grau superior a la universitat comporta el risc de fer-la desaparèixer del Departament d'Educació, de precaritzar-ne el professorat com ha passat a la universitat i que les matrícules siguin tan oneroses com les dels estudis universitaris.

Així doncs, creiem que és urgent la incorporació de la formació professional superior, cicles formatius de grau superior i màsters d'FP, al Marc europeu d'estudis superiors. Aquesta situació, però, no es va tenir en compte en els treballs i negociacions preliminars als Pactes de Bolonya i als següents. Aquesta futura i nova realitat ha d'anar en conjunció amb la transformació dels centres

de formació professional en Universitats de les Ciències Aplicades, adscrits al Departament d'Educació, amb identitat i gestió pròpia i independent a les universitats actuals, ja que fàcticament, els centres d'FP imparteixen formació superior, la qual ha d'estar enquadrada al Marc europeu d'estudis superiors.

### La retirada de les taxes i preus públics

Cal suprimir les taxes que s'han implantat o incrementat en els estudis d'FP de grau superior, les escoles d'art, les EOI, els ensenyaments esportius..., ja que provoquen que molts/es alumnes no puguin formar-se i matricular-se en aquests estudis tan necessaris i imprescindibles per al futur del nostre país, on hi ha greus mancances en coneixement d'idiomes estrangers, unes taxes d'atur juvenil altíssimes i persones sense formació professional.

Aquestes taxes suplantem les assignacions econòmiques que hauria d'efectuar el Departament per a despeses de funcionament dels centres, és a dir, són les mateixes famílies i l'alumnat qui les suporten. Exigim, doncs, que s'incrementin les partides d'aquestes despeses dels pressupostos d'Educació.

D'altra banda, l'Administració ha d'especificar a les direccions dels centres amb cicles formatius com garantir en el pressupost les partides econòmiques que necessiten d'acord amb les característiques específiques dels seus cicles formatius.

Cal que el Departament implementi una línia de beques continuada i suficient perquè tothom tingui accés a l'FP pública.

La informàtica té una presència significativa en tots els cicles formatius, i en alguns de manera notable, la qual cosa ha comportat dotacions importants de material informàtic als centres educatius. Per tant, cal un servei de manteniment proper al centre i a càrrec del Departament.

En tot cas, és aconsellable que en tots els instituts que imparteixen cicles formatius de la família professional d'informàtica s'aprofitin les sinergies de tenir un professorat format i que coneix de prop les característiques i necessitats del sistema perquè facin tasques de manteniment i implementació de programes, xarxes, pàgina web i correu corporatiu, propostes d'inversions o compres de material informàtic, etc. D'aquesta manera se n'evitaria l'externalització a empreses privades, que generalment són més costoses. No cal dir que el professorat que faci aquestes tasques ha de gaudir de les reduccions horàries necessàries per dur-les a terme.

## 4. Professorat interí i substitut

El procés d'estabilització del personal d'educació, sigui docent o personal laboral, ha de servir per redefinir el funcionament dels centres educatius públics, invalidant les directrius que han marcat fins ara el decret d'autonomia de centres i el Decret 39/2014 de 25 de març, de perfils i provisió de llocs de treball docents.

L'estabilitat laboral guanyada pels interins a base de feina i professionalitat ha de permetre'ls la tranquil·litat de desenvolupar la seva tasca amb tota llibertat i sense coaccions als centres docents on obtinguin plaça. Això obligarà a un nou sistema de treball dels claustres. L'estabilitat ha de ser la tònica general i la bona marxa del centre ha de venir marcada per un model allunyat de les continuïtats decidides per les direccions de forma més o menys arbitrària. Els projectes de direcció no han de ser les directrius que marquin el personal d'una escola o d'un institut. Cercar el consens serà més necessari i la implicació caldrà aconseguir-la per convenciment i professionalitat i no per la necessitat d'una proposta de continuïtat en una plaça. Les places perfilades han de desaparèixer i cal confiar en les potencialitats de la gent i la seva implicació per desplegar certs projectes. En tot cas, la formació, sempre necessària, la reivindicuem dins l'horari de jornada laboral i a càrrec del Departament.

La cohesió del claustre caldrà buscar-la en la implicació i el convenciment i les direccions hauran de deixar necessàriament de ser gestores de personal per tornar a ser elements cohesionadors i d'organització de tasques.

USTEC-STEs volem aprofitar el procés d'estabilització per gestionar també el canvi de paradigma, fer fugir de la idea dels centres educatius com a centres productius, competitius entre ells, amb un/a guia emprenedor/a encarnat/da en el director o directora que fa del seu centre un centre d'entitat individual i privada.

Des d'USTEC vetllarem per recuperar els centres com a llocs constructors de la identitat i l'esperit crític, basats en l'aprenentatge com a formador de persones, no de treballadors o de ciutadans conformistes.

També ens assegurarem que la interinitat no torni a ser una normalitat en el sistema públic educatiu, pressionant on calgui i a qui calgui per aconseguir un sistema d'accés a la funció pública estable, just i garantidor dels drets laborals dels treballadors i les treballadores alhora que el millor possible pels centres i alumnes.

Cal assegurar que les persones substituïdes i interines de la borsa tinguin garantits els seus drets ara que seran

una minoria, tot cercant que la seva tasca es faci en les millors condicions i que tinguin accés al funcionariat, si la seva tasca és correcta, amb el temps. Cal que la borsa presenti una màxima transparència, lluny de l'actual, que assigna les places amb paràmetres moltes vegades difícils d'entendre o de comprovar.

### **A banda de l'estabilitat laboral, quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC-STEs (IAC) per les persones interines?**

#### **Un salari al 100% i l'equiparació de les condicions laborals**

Demaneu cobrar el 100% del sou en tots els casos perquè reivindicuem com sempre "a igual feina, igual remuneració" i el reconeixement real del funcionari interí i la funcionària interina, mentre aquestes figures es mantinguin. Malgrat que després de moltes batalles jurídiques hem aconseguit que el personal interí cobri tots els estadis de promoció docent, l'equiparació salarial no és completa. En són dos exemples el fet que una persona substituïda que fa de tutora no pot cobrar el complement retributiu de tutoria fins que passin 3 mesos de feina efectiva o que els i les docents especialistes no cobren mai el complement quan substitueixen un/a especialista de primària, tot i fer la mateixa feina que la persona que substitueixen.

#### **El cobrament íntegre del juliol i l'agost**

Demaneu el cobrament íntegre de juliol i agost amb 5 mesos treballats durant el curs, si durant aquests dos mesos no es té un nomenament vigent. Actualment, es pot arribar a cobrar el juliol amb 6 mesos treballats i fent un curs de formació a càrrec de l'interessat/da. Quan arriba l'estiu, el Departament envia a l'atur milers de docents, amb la qual cosa es comporta any rere any com una enorme empresa de treball temporal.

També sol·licitem que si el motiu de la persona titular es manté durant els mesos d'estiu, no s'acomiadi la persona que la substitueix. N'és un exemple el típic cas d'una docent que té concedida una reducció per cura de fill/a a la qual no pot renunciar fins al 31 d'agost, però, en canvi, a 30 de juny el Departament sí que acomiada qui la substitueix. Ras i curt: durant els mesos de juliol i d'agost el Departament s'estalvia dos salaris, ja que no paga ni a l'una ni a l'altra.

#### **El gaudi de permisos i llicències sense discriminació**

Demaneu que, com a treballadors i treballadores públics, mentre es tingui un contracte laboral vigent amb el Departament, tant el personal interí com el substitut puguin gaudir de tots els permisos, llicències, reduccions

i compactacions amb les mateixes condicions que el funcionariat de carrera. Avui dia, això no passa ni amb la llicència d'assumptes propis, ni amb la reducció per interès particular, ni amb el gaudiment de manera compactada de les reduccions per cura de menors i de lactància. En el cas de les compactacions es produeixen, doncs, dues discriminacions: la de ser considerada una funcionària de segona categoria i la de gènere, perquè les tasques de cura de menors recauen majoritàriament en les dones. Discriminar les mares treballadores és un frau de llei.

#### **Uns nomenaments telemàtics diaris, transparents i que permetin escollir**

Els nomenaments telemàtics es fan amb un programa informàtic, de manera que no hi ha cap obstacle perquè n'hi hagi cada dia. Ben al contrari, cada dia es generen baixes als centres que s'han de cobrir com més aviat millor per garantir que l'alumnat no es quedi sense mestre/a o sense professor/a. Aconseguir que l'alumnat estigui el mínim de dies sense docent depèn de nomenar una persona substituïda el primer dia d'absència de la titular.

En més d'una ocasió hem presentat a l'Administració la proposta d'un programa informàtic que permetria escollir el lloc de treball entre els possibles a cobrir en cada nomenament segons el número de barem, en detriment de l'utilitzat els darrers anys que té criteris de "sorteig" sense massa garanties de res.

#### **Una modificació més àgil i freqüent de les dades de la borsa**

Per ara, només s'obre la borsa per modificar-hi les dades i canviar de servei territorial 4 vegades a l'any (a començament de curs i al final de cada trimestre). Proposem que l'aplicació per poder realitzar les modificacions de dades a la borsa estigui oberta al final de cada mes, de manera que el personal funcionari interí i substitut pugui modificar-les més sovint.

El Departament no hauria de negar-se a fer aquests canvis perquè no generen cap problema, permeten als treballadors i treballadores triar l'opció personal més adequada i milloren la qualitat d'assignació del professorat. Aquesta millora evitaria els nomenaments de difícil cobertura que cada vegada són més utilitzats i les entrevistes personals discriminatòries.

#### **Un màster de secundària gratuït i accessible**

Entenem que la imposició del màster de professorat per exercir a secundària ha provocat que en algunes especialitats no sempre es trobin prou professionals. També som conscients de les crítiques que susciten

aquests 60 crèdits, que no sempre són adients pel que fa a continguts i que suposen una inversió econòmicament desorbitada i una gran càrrega horària que pot resultar dissuasiva per a moltes persones. La prova més evident és la quantitat cada vegada més alta de docents a qui es permet entrar a la borsa i treballar sense aquest màster, malgrat que n'és un requisit.

Entenem que cal obrir un debat sobre la formació del professorat de secundària. Hi ha altres alternatives al màster, com ara que, dins els graus respectius, es poguessin cursar crèdits sobre didàctica o que el curs d'interins novells que realitza l'Administració i l'experiència docent del període inicial servissin per convalidar bona part dels crèdits necessaris per obtenir el màster.

El que realment trobem vergonyós és la idea que per esdevenir professor/a de secundària hi hagi preus prohibitius i molt poca oferta de places per part de la Universitat. USTEC·STEs sempre defensem la gratuïtat total del sistema educatiu.

### **L'eliminació dels perfils i per una formació suficient i gratuïta**

El Departament ha aconseguit consolidar els perfils professionals com a una eina més per a l'arbitrarietat. Els requisits per aconseguir perfils han empès els i les docents a formar-se segons la seva disponibilitat de temps lliure i diners, per activar-se aquests perfils docents que són poc menys que noves especialitats per impartir docència i una via clara d'accés a les propostes de les direccions. Volem que s'elimini aquesta política, perquè és discriminatòria i perquè mai s'ha pogut demostrar que millori en res l'educació. Si calen noves especialitats, cal que siguin oficials i reconegudes. USTEC·STEs ens hem oposat sempre a la formació a càrrec dels treballadors/es i també a la jerarquització dins els centres educatius.

## **5. Formació de persones adultes**

**L'educació de les persones adultes arriba a la majoria d'edat, al Departament d'Educació, en precari i oblidada.**

Fa 18 anys, el 2005, l'educació de les persones adultes (EPA) va passar del Departament de Benestar i Família al d'Educació. Aquest traspàs, que en realitat consistia en el retorn de l'EPA a Educació, donava resposta a una reclamació llargament defensada pels i les professionals del sector, que exigíem el retorn al Departament d'Educació per potenciar una EPA universal i de qualitat enfront d'una EPA assistencial i clientelar.

El lluitat retorn a Educació havia de significar l'impuls, quantitatiu i qualitatiu, de l'EPA; tanmateix, no ha estat així. Durant aquests divuit anys el Departament d'Educació ha mantingut l'educació pública de les persones adultes permanentment marginada i víctima de la desídia, com demostren:

**La manca encara d'una llei actualitzada que reguli l'educació permanent.**

La llei que regula l'EPA a Catalunya és de l'any 1991. Ja es contemplava la necessitat d'una nova llei fa 18 anys, al moment del traspàs, i continuem esperant-la.

**La progressiva pèrdua de rellevància i de capacitat política en la gestió i el disseny de l'EPA.**

L'EPA ha passat de tenir una direcció general pròpia a dependre, actualment, d'un servei, el servei d'educació al llarg de la vida, que depèn de la subdirecció general d'ordenació curricular, que depèn de la direcció general d'innovació, digitalització, currículum i llengües.

**La manca d'una normativa específica i la congelació de l'acord de condicions laborals del 2006.**

L'acord del 2006 era un acord pensat per acollir el professorat d'adults, traspassat del Departament de Benestar, en espera que es fes el desplegament normatiu necessari. Com que aquest desplegament normatiu no es va produir, l'acord es va acabar convertint en la normativa de referència. A mesura que han passat els anys, ha anat quedant desfasat en diferents aspectes, però no se n'ha negociat cap actualització o millora.

L'educació de persones adultes avui continua sent un sector sense la normativa específica que tothom considera imprescindible. La necessitat d'elaborar aquesta normativa, que hauria de contemplar i protegir l'especificitat del sector, s'ha ignorat i, en canvi, amb l'excusa de

preservar aquesta especificitat, s'ha atorgat a les direccions dels centres de formació d'adults (CFA) un poder absolut sobre un professorat que, en gran part, està en una situació precària.

### **La inexistència de cap acord per als CFA dels centres penitenciaris.**

Els CFA ubicats a les presons es van integrar al Departament amb posterioritat al traspàs de la resta de l'EPA, procedents del Departament de Justícia. Malgrat l'exigència sindical, continua sense haver-hi cap acord sobre les seves condicions laborals.

### **El professorat en precari.**

Si es comptabilitzen els docents que treballen als CFA de les presons, el professorat d'EPA del Departament suma un total de 1.094 dotacions docents. Només 274 d'aquestes dotacions tenen propietari definitiu i 820 places, el 75% del total, no tenen propietari definitiu. Malgrat això, el Departament no treu cap vacant dels CFA al concurs de trasllat, ni de primària ni de secundària.

En total, 898 places dels CFA (més del 80%) estan ocupades de manera provisional. Tot aquest professorat, el 75% del professorat de primària i el 86% del professorat de secundària, té una destinació provisional que depèn, cada any, de l'arbitrarietat d'un nomenament de la direcció del centre.

Els CFA estan catalogats com a centres de provisió específica i la totalitat de les seves vacants es poden cobrir amb nomenaments de la direcció, sense cap requisit d'antiguitat al centre ni cap justificació.

### **L'inexistent creixement i desenvolupament de la xarxa de CFA del Departament.**

L'acord del 2006 havia de significar el compromís del Departament d'Educació amb l'educació de les persones adultes i donava l'impuls necessari per convertir aules en centres, amb capacitat d'impartir la secundària. Havia de ser el punt de partida per al creixement del sector i el desenvolupament d'un mapa de centres de formació d'adults (CFA) suficient i equilibrat territorialment. Aquest compromís de creixement ha estat ignorat i no s'ha complert.

El 2006, el Departament gestionava 126 centres/aules d'adults amb un total de 781 dotacions docents (569 de primària i 212 de secundària). Avui gestiona també 126 centres, però aquí s'inclouen els 9 CFA dels centres penitenciaris, que el 2006 no es comptaven perquè no depenien d'Educació.

Sense comptar els CFA ubicats a les presons, el Departament gestiona 117 centres/aules d'adults amb 943

dotacions docents (415 de primària i 528 de secundària). Aquest mínim creixement de professorat als CFA es deu, gairebé en exclusiva, a la generalització de l'oferta d'estudis de les etapes de secundària. Un creixement obligat per l'adequació de l'oferta dels CFA a les exigències de la LOGSE i lleis posteriors.

### **Que no s'impulsi la xarxa de CFA malgrat que ja fa 18 anys que el Departament constata que el seu creixement i millora era "una necessitat urgent".**

El curs 2005-06, amb l'arribada de l'EPA al Departament, el servei superior d'avaluació del sistema educatiu va elaborar un «Diagnòstic de la formació de persones adultes a Catalunya».

Aquest document començava constatant els dèficits de la formació de les persones adultes a Catalunya, que era imprescindible una revisió en profunditat i una actualització del marc legal i que els nivells formatius eren inferiors als de la Unió Europea.

El diagnòstic assenyalava la necessitat urgent d'un projecte propi i de creixement. Proposava mesures que, 18 anys més tard, encara estan pendents i continuem reivindicant:

Incorporar de manera urgent en l'agenda política el pla de finançament de la formació de persones adultes per incrementar-ne el nombre de centres —un per comarca com a mínim—, per dignificar-ne els existents, per ampliar el nombre de professorat i incorporar nous perfils, per proveir-los de TIC, material audiovisual, biblioteques, etc.

Elaborar el mapa d'EPA a Catalunya basat en la proximitat i l'equitat territorial.

Crear l'Institut Català d'EPA.

Incrementar en un 2% anual en els 5 anys següents la matrícula als centres i aules d'EPA, especialment dels grups i col·lectius més vulnerables, fins a assolir el 12,5% que proposa la Comissió Europea.

Incrementar la plantilla de professionals i elaborar un pla estratègic d'estabilització de les plantilles existents.

Diversificar els i les professionals que treballin de manera interdisciplinària als centres i aules (pedagogues i pedagogs, professionals de la psicopedagogia, educadors i educadores socials i també personal administratiu i de serveis) i establir equips de professionals especialitzats en detecció i atenció de necessitats educatives especials.

Establir un conveni per a la formació inicial del professorat (titulacions universitàries) en l'àmbit de l'educació de persones adultes.

Evitar la tendència a la privatització d'una part de l'oferta formativa garantint-ne la gratuïtat de tots els cursos.

Universalitzar l'accés a tots els col·lectius sense cap discriminació per raó d'edat, ètnia i classe social pre-cària...

Totes aquestes propostes van ser ignorades, el Departament les té oblidades i silenciades. Les úniques propostes d'aquest diagnòstic que el Departament va implementar són les que potenciaven la desregulació i facilitaven un major poder per les direccions dels centres.

### **El menysteniment de la tasca diària dels CFA.**

L'educació de persones adultes arriba al moment actual, tal com hem vist, invisibilitzada i sense projecte. No s'assumeixen les noves demandes educatives de la població adulta (com ara la que genera l'accés a la nacionalitat) i els CFA són tractats com a centres amb titulacions de segona categoria per accedir a la matrícula dels CFGM.

Alguns centres tenen, fins i tot, problemes a l'hora d'atraure alumnat, alhora que creix l'oferta privada i d'entitats.

**Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC·STEs (IAC) per defensar l'educació pública de les persones adultes i el seu professorat?**

**Una nova llei d'educació permanent que consideri l'educació com un dret que cal garantir a tota la ciutadania**

Lluitem per una nova llei específica, que substitueixi l'anterior, de l'any 1991, i que reguli i potenciï l'educació de les persones adultes.

Defensem una llei que consideri l'educació de les persones adultes un dret que cal garantir a tota la ciutadania, sense límit d'edat i sense que, forçosament, hagi d'estar vinculada a la qualificació professional.

Per garantir aquest dret, cal que es desenvolupi una xarxa de centres públics, de qualitat i gratuïts, que depenguin del Departament d'Educació.

USTEC·STEs lluitarem per una llei que vagi acompanyada dels recursos necessaris per fer-la possible.

### **El compliment de tots els compromisos signats**

Juntament amb altres sindicats i amb la mesa d'educació d'adults, USTEC·STEs vam impulsar la lluita continuada que va fer possible signar l'Acord del 2006, amb relació a les condicions laborals del professorat de l'EPA.

Continuem exigint el total compliment d'aquest acord, especialment pel que fa als compromisos vinculats a les condicions laborals i els de creixement de l'oferta de la xarxa de centres de titularitat del Departament d'Educació.

Cal la negociació de l'actualització de l'acord en els aspectes que no es contemplaven el 2006, en el moment de la signatura.

### **Assolir un acord per als CFA ubicats en centres penitenciaris**

Defensem l'EPA com un dret bàsic que s'ha de garantir també a les presons. Lluitarem per assolir un acord que reconegui els drets dels i les docents i que reculli l'especificitat de la seva tasca. Un acord que defensi la tasca dels CFA ubicats a les presons i que garanteixi la seva independència respecte a les direccions dels centres penitenciaris.

Als CFA de les presons no s'ha cobert des del 1999 cap plaça de manera definitiva: el 80% del seu professorat es troba en una situació de "provisionalitat infinita" que fa impossible qualsevol mena de reclamació.

### **La defensa de la xarxa pública de CFA, dependent del Departament d'Educació**

Ens oposem, ara i en el futur, a qualsevol intent de municipalització del servei que, amb l'excusa d'apropar el servei a la ciutadania i emparant-se en l'article 71 de la LEC, que contempla aquesta possibilitat, comporti l'atomització del sector i la desregulació laboral i impedeixi garantir la igualtat d'oportunitats a tots els ciutadans i ciutadanes amb independència del lloc de residència.

Defensem una xarxa de centres públics de qualitat i gratuïts, amb una oferta unitària i completa, des de l'alfabetització fins a l'accés a la universitat. Ens oposem fermament al traspàs de parts de l'oferta, principalment ensenyaments inicials, a entitats o iniciatives privades. Els CFA públics són un element essencial per obrir portes, per relacionar-se, per combatre tòpics, per evitar guetos, per conviure.

Ens oposem també a les subvencions a centres privats i als concerts amb centres de determinades organitzacions sindicals. Reclamem al Departament que retiri aquestes subvencions i concerts, que destini aquests diners a l'impuls dels CFA del Departament i que impedeixi que els centres concertats amb sindicats puguin ser l'oferta educativa pública per a les persones adultes del territori.

### **La defensa de la gestió democràtica dels centres**

USTEC·STEs defensem radicalment la gestió democràtica dels CFA. Lluitem contra l'actual model de ges-

tió dels CFA i contra el sistema de proveïment de les seves plantilles. Considerem inacceptable que tots els centres d'educació de persones adultes siguin centres de "provisió específica". Centres on la direcció nomena, cada curs, amb nom i cognom, totes les places provisionals, sense cap requisit de continuïtat o d'experiència. Denunciem que el 80% dels docents dels CFA del Departament estan en una destinació en precari i, per tant, sotmesos a les seves direccions que, cada curs, els renoven a voluntat.

També denunciem que les direccions dels CFA tenen potestat absoluta de reconvertir les places de primària, que no estiguin ocupades per professorat definitiu, en places de secundària. Aquest canvi es realitza a voluntat i sense haver de justificar-lo de cap manera.

### **La transparència en l'assignació de vacants als CFA**

Exigim transparència en l'assignació de vacants al personal docent, tant en les provisionals com en les definitives.

Cal negociar urgentment un sistema d'accés als CFA que garanteixi, alhora, l'objectivitat en l'assignació i l'especificitat del sector. USTEC-STEs ens oposarem sempre a qualsevol sistema de provisió basat en criteris subjectius, com ara les entrevistes, i reclamarem que l'especificitat sigui, en tot cas, valorada objectivament i assolible mitjançant formació o experiència.

### **La defensa del cos únic de docents**

A diferència d'altres sindicats que fan de la divisió entre cossos docents la seva raó de ser, USTEC-STEs som un sindicat que defensa el cos únic de docents, també en l'àmbit de l'educació de persones adultes.

Defensem un model d'educació de persones adultes en què el professorat de primària i el de secundària conviu i col·labora. L'EPA inclou ensenyaments que van des de l'alfabetització fins a l'accés a la universitat, i en els CFA hi coexisteixen els ensenyaments considerats de primària amb els de secundària.

### **L'equiparació de les condicions laborals del professorat dels CFA amb les del professorat dels instituts**

USTEC-STEs hem reclamat sempre, i ho continuarem fent, l'equiparació de les condicions laborals del professorat dels CFA amb les del professorat dels instituts.

Reclamem que l'hora de tutoria del professorat de secundària formi part del seu horari lectiu, com passa als instituts.

Així mateix, exigim equiparar les condicions de la docència dels mestres que imparteixen ensenyaments de

secundària als centres d'adults amb les de la docència dels mestres a l'ESO pel que fa a les habilitacions i a les possibilitats de mobilitat.

### **L'augment de la plantilla dels CFA**

Per atendre les necessitats educatives de la població adulta cal incorporar els nous professionals que ja es recomanaven el 2006: pedagogs i pedagogues, professionals de la psicopedagogia, educadors i educadores socials, professionals especialitzats en detecció i atenció de necessitats educatives especials...

Cal una plantilla més àmplia per poder obrir els CFA a les noves demandes educatives de les persones adultes i a la nova diversitat (flexibilitat horària, possibilitat d'autoaprenentatge, cursos intensius, itineraris adaptats...).

Lluitem perquè la reducció d'hores lectives que assoleixi el professorat no es tradueixi mai en una reducció de l'oferta en l'educació pública d'adults i perquè cap docent hagi de renunciar mai a cap dret laboral ni a cap reducció horària per tal de poder satisfer la demanda.

### **L'augment del PAS als centres**

Exigim al Departament d'Educació l'augment de la dotació de personal d'administració i serveis (PAS) als CFA (com a mínim, un/a auxiliar administratiu/va) fins que es pugui donar compliment a la tasca burocràtica i de control que es genera als centres (les matriculacions trimestrals, la consergeria, etc.), per tal que aquestes feines no recaiguin en el personal docent.

### **Una educació de les persones adultes feminista i inclusiva**

El Departament, en el seu primer *Estudi sobre la distribució de recursos dels Centres de Formació per a Persones Adultes (CFA)* (encarregat el 2022, amb 17 anys de retard), ignora les dones. Malgrat que l'objectiu que justifica aquest estudi és "recollir i analitzar la situació socioeducativa de la població adulta, posant el focus en els col·lectius més vulnerables" i que "els col·lectius diària es poden definir com els grups objectiu als quals va dirigida principalment l'educació de persones adultes" cap ni una de les variables que s'analitzen té característiques de gènere.

Com és possible que, avui dia, a l'hora d'analitzar la distribució de recursos dels CFA pel Departament d'Educació no hi hagi cap possible necessitat específica de les dones prou rellevant per ser tinguda en compte?

USTEC-STEs reivindicuem polítiques actives de promoció dels CFA per atreure les possibles alumnes, en tots els tipus d'oferta educativa, polítiques d'atracció dirigides especialment als col·lectius de dones (nou-

vingudes, mestresses de casa, precaritzades...) més susceptibles de marginalització o de sofrir anònimament situacions d'injustícia. Cal pensar i oferir els CFA com a espais d'acollida on a qualsevol dona li és possible el creixement personal i lliure.

Lluitem per fer possible una educació de les persones adultes feminista i inclusiva, repensant els currículums, feminitzant l'anàlisi de la realitat, amb polítiques actives de detecció i prevenció de les actituds masclistes o discriminatòries. Cal potenciar urgentment una educació que assumeixi el masclisme i la violència de gènere com un problema social global, que cal abordar urgentment. Cal garantir els drets de les docents i de les alumnes, respectant-ne les creences i opcions personals.

Reclamem polítiques que facilitin l'accés de les mares a l'EPA, ja sigui dotant de llars d'infants els CFA que ho requereixin o mitjançant altres procediments, com ara el fet que la matrícula de la mare a un CFA públic sigui un mèrit a l'hora de matricular els fills o filles en els centres educatius públics.

### **Revitalitzar un moviment unitari de defensa de l'educació pública de les persones adultes**

Votar USTEC·STEs és votar a favor de la unitat sindical. USTEC·STEs buscarem sempre fer possible la unitat d'acció amb les altres organitzacions sindicals, la convergència en la lluita i les propostes compartides.

En la defensa de l'educació pública de les persones adultes ens cal revitalitzar el moviment unitari, assembleari i amb representació directa dels centres, com a catalitzador d'unes reivindicacions que assegurin no tan sols la continuïtat, sinó la potenciació de la formació d'adults pública.

## **6. Serveis educatius**

Per a USTEC·STEs els serveis educatius són un element clau per encarar amb èxit els reptes que hi ha actualment als centres educatius. L'increment de la diversitat i la implementació del nou decret de l'atenció educativa en el marc d'un sistema educatiu inclusiu suposa un repte molt important i requereix una resposta adequada del Departament d'Educació i de la comunitat educativa.

Les noves necessitats educatives de l'alumnat fan que les respostes hagin de ser cada cop més diverses i especialitzades, a partir del treball conjunt de tots els àmbits que se n'ocupen. En aquest marc pensem que els serveis educatius han de jugar un paper protagonista per garantir l'èxit i els resultats desitjats.

El grau de descontentament dels serveis educatius va en augment a mesura que passen els cursos escolars. No només és una qüestió de manca de recursos que no possibilita donar una bona atenció als centres educatius, a l'alumnat i a les famílies; és una qüestió de cansament per part d'uns treballadors i treballadores que se senten menystinguts per l'Administració. Veuen que no donen l'abast davant un context que els últims anys s'ha tornat molt més complex i exigent, amb multiplicitat de funcions i càrregues que l'Administració va afegint a uns serveis que ja estan col·lapsats, amb una càrrega burocràtica cada cop més feixuga i amb la percepció que ningú escolta les seves queixes i demandes.

Les necessitats i demandes dels centres són cada cop més nombroses i d'una complexitat creixent, que requereix un treball en xarxa important amb l'entorn educatiu i socio sanitari de la zona. Aquest repte no es pot assumir sense prou dotació de recursos personals, materials i una formació continuada, especialitzada i de qualitat a càrrec del Departament.

El curs 2012-13, els serveis educatius van patir la política de retallades generalitzades aplicada pel Departament d'Educació. Les plantilles i, en molts casos, també el personal administratiu van minvar de manera arbitrària i sense criteri. Amb la restitució de les plantilles i la dotació de personal d'atenció educativa no n'hi haurà prou per poder implementar el Decret d'inclusiva, ja que la memòria econòmica que l'acompanya és clarament insuficient per a un repte tan agosarat. La dotació de personal que es va preveure en el seu moment a partir del càlcul de les necessitats i dèficits de recursos humans dels serveis educatius, no s'ha assolit. Per altra banda, tot i que s'hagués acomplert la previsió, és del tot insuficient per donar resposta al context escolar actual.

La limitada menció que fa la LEC dels serveis educatius, que n'obre possibles vies de privatització, no s'ha vist corregida amb l'elaboració d'un nou decret sobre els serveis educatius, en què se'n garanteixi la gestió per part de l'Administració educativa. Aquesta situació comporta un conjunt de discriminacions en els diferents col·lectius que formen els serveis educatius. Per exemple, les places d'EAP, CRP, ELIC, CdA, CREDA, CREDV i CRETDIC no tenen cap possibilitat d'estabilitzar-se i, com que el trasllat entre els diferents serveis no està regulat, està sotmès a la voluntat del Departament.

USTEC-STEs considerem fonamental que la gestió dels serveis educatius estigui en mans del Departament d'Educació. No ens podem permetre que no siguin de titularitat pública i que no arribin adequadament a tot el territori i a tots els centres.

USTEC-STEs exigim una avaluació actual de les necessitats reals que tenen els diversos serveis que integren els serveis educatius que comporti dotar a les seves plantilles dels suficients professionals que permetin donar una resposta adequada a les necessitats creixents dels centres, del professorat, de l'alumnat i de les seves famílies. Aquestes mesures suposarien un reconeixement per part del Departament d'Educació als i les professionals d'aquests serveis i contribuirien a assolir el repte que suposa el Decret d'inclusiva.

### **Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC-STEs (IAC) per defensar els serveis educatius?**

**La gestió pública dels serveis educatius**, amb titularitat del Departament d'Educació i personal propi.

**L'elaboració i publicació d'un nou Decret de serveis educatius.** No és acceptable que el Decret o marc normatiu que organitza i estructura els serveis educatius datin de l'any 1994 (Decret 155/1994 de serveis educatius). Cal un nou marc normatiu que redefineixi i repensi les funcions d'aquests serveis, dotant de les eines i estratègies necessàries que permetin treballar de debò en un model d'educatiu inclusiu, reorganitzant i reestructurant els serveis educatius i formant els professionals que els integren i que tenen funcions d'orientació i assessorament.

**L'estabilització laboral i la situació administrativa del personal que treballa als serveis educatius**, també cal garantir-ne la mobilitat amb criteris objectius i transparents.

**La convocatòria d'un concurs de trasllats específic de serveis educatius.** Un concurs que reguli i permeti la mobilitat interna dels professionals dels serveis educatius. Per mitjà dels concursos de trasllats generals no és possible optar a places dels serveis educatius.

És inadmissible que els professionals que treballen en aquests serveis (la majoria fa molts anys) no ho puguin regularitzar per mitjà de l'obtenció d'una plaça definitiva. Tots els professionals que integren aquests serveis són funcionaris amb plaça provisional o amb comissió de serveis o interins. **L'últim concurs** que ordenava els mèrits, permetia obtenir una plaça definitiva i possibilitava la mobilitat **es va convocar el curs 2005-06.**

**L'augment significatiu dels serveis educatius i de les seves plantilles** que satisfaci les necessitats dels centres, de l'alumnat, del professorat i de les seves famílies.

**La garantia de personal administratiu**, a jornada sencera, en tots els serveis educatius i la figura de conserge en aquells on calgui.

Una dotació econòmica i de mitjans materials i tècnics per desenvolupar les tasques dels serveis educatius amb qualitat i amb eficàcia funcional.

**Una formació específica, continuada i de qualitat a càrrec del Departament.**

**Una normativa clara i uniforme que regularitzi els desplaçaments i dietes dels professionals dels serveis educatius.** Els desplaçaments s'han de cobrar en un termini no superior als dos mesos, s'ha de comptabilitzar tot el temps emprat en els desplaçaments, incloent-hi els realitzats en un mateix municipi quan així ho requereixi la tasca que s'ha de desenvolupar.

La regularització de l'ús dels vehicles propis durant el temps de treball: cal una assegurança dels vehicles durant el temps d'utilització per al treball i un programa real de subvencions i ajuts per a l'adquisició o reparació dels vehicles, a càrrec de l'Administració.

**La prioritització de l'atenció dels serveis educatius als centres educatius públics.** Les instruccions del Departament d'Educació han d'anteposar-la a la de qualsevol altra titularitat. Els diners públics per a l'educació pública.

**La reducció horària per als majors de 55 anys** que treballen als serveis educatius.

**La lluita contra qualsevol externalització o privatització dels serveis i dels professionals.**

**L'equiparació salarial dels funcionaris i funcionàries del cos de mestres i del cos de professorat en els serveis educatius.** Exerceixen les mateixes funcions, tasques i responsabilitats amb un mateix marc horari.

**Un nou model d'assessorament.** Cal un model d'assessorament i intervenció que per mitjà d'actuacions de caràcter transversal aposti per ajudar els centres educatius a avançar de forma decidida en una direcció inclusiva.

## 7. Escola rural

L'escola rural actual presenta un panorama ple de possibilitats. Ha sabut respondre als nous reptes del segle XXI i ha estat sempre una solució integradora en l'àmbit rural. De fet, al llarg dels darrers anys, el món rural català s'ha reforçat, amb major dinamisme social, una millor imatge de si mateix, una gran capacitat de creativitat cultural... Tot plegat un fenomen que difícilment hauria estat possible sense aquests trenta anys d'escoles rurals. Tot i això, el Departament no sembla apostar amb prou força per un model escolar que treballa des de la proximitat a la societat, però que sembla quedar molt lluny dels grans despatxos dels consellers.

L'escola rural ha anat avançant i ha acollit la diversitat en una societat multicultural i diversa. Sovint ha actuat més enllà de la seva dimensió educativa per esdevenir un dinamitzador de la vida cultural i social de cada poble; també ha introduït les noves tecnologies per a connectar-se i obrir-se al món i el professorat s'ha esforçat a formar-se específicament. Sabedor d'això, el Departament només recorda l'escola rural de forma singular quan vol fer experimentació, quan se li plantegen problemàtiques concretes en zones específiques o quan l'especial idiosincràsia d'un model escolar minoritari en nombre (que no en distribució geogràfica) xoca amb els grans plantejaments globals.

L'escola rural actual es caracteritza per la seva heterogeneïtat (diferents estructures organitzatives). No podem parlar de les escoles rurals com a centres uniformes; ans al contrari, es defineixen per la seva diversitat, flexibilitat i pel fet de ser un model d'èxit evidenciat pels últims estudis. Malgrat la seva casuística, el Departament tracta les escoles rurals com una part residual del tot, aplicant valors propis dels grups generalistes, amb ràtios i fórmules no vàlides en un àmbit molt més singular tant per l'alumnat, com per l'entorn social i físic.

És un model escolar present a la major part del territori i es concreta en diferents modalitats (zones escolars rurals, escoles cícliques, escoles unitàries i agrupaments escolars funcionals), que s'han anat adaptant al llarg del temps segons les necessitats. Avui en dia continuem sent l'avantguarda de l'educació de qualitat. Malgrat la pandèmia i les greus dificultats que ha suposat en tot l'àmbit educatiu, hem sortit més enfortits, tot i ser centres marginats, perquè tots els protocols s'han pensat sempre per centres de mida més gran, amb CAP i gestors covid pensats per poblacions grans i agrupades.

Esperem i confiem que aquestes petites escoles de poble continuïn sent nuclis de resistència i d'ofensiva contra aquesta dinàmica. En els pròxims anys caldrà molta mobilització i iniciatives que ens ajudin a millorar l'escola. De fet, des del món rural, aquesta experiència d'èxit també ens ha d'ajudar a reflexionar sobre el que de debò millora l'educació. Les escoles rurals estan més vives que mai i poden marcar un camí cap a una escola més propera, més implicada en el medi i l'entorn físic i social proper.

USTEC·STEs hem estat sempre fermes defensors de l'escola rural i hem estat portaveu dels i les docents que lluiten i hi treballen; com no pot ser d'una altra manera, no defallirem en la seva defensa ni deixarem desforçar-nos per la seva millora.

Continuarem al costat de l'escola, incidint en la importància que té l'escola rural en el món educatiu, posant l'èmfasi en la finalitat per a la qual va néixer i construint aquesta escola com un projecte compartit, amb l'esforç dels i les docents i amb el seu treball tant en l'organització com en la implicació i la pràctica connectada amb un món local i global que sempre ha mirat cap al futur.

### **Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC·STEs (IAC) a favor de l'escola rural?**

**Un nou acord d'escola rural**, consultat amb el professorat i negociat amb els i les representants dels treballadors.

**La supressió de la sisena hora** tot mantenint les plantilles.

**La intervenció dels i les docents** especialistes itinerants com a característica de l'escola rural.

**Dotació horària suficient** als coordinadors/es per acomplir les seves tasques en funció de les escoles i la distància entre elles.

**La totalitat de les especialitats itinerants per a totes les escoles.** Cal garantir la igualtat d'oportunitats entre l'alumnat, dotant tots els centres dels mateixos professionals que hi actuen. Per exemple: recuperar la itinerant pedagogia terapèutica.

**La gestió democràtica de les ZER**, de manera que els claustres siguin el nucli de participació i decisió i els equips directius vetllin pel compliment dels acords.

**L'augment d'hores dels càrrecs** i la separació de les hores de gestió de càrrecs unipersonals i de coordinació. El motiu és que les hores dels càrrecs directius són de gestió i les hores de càrrecs de coordinació són per temes pedagògics.

**La dotació horària dels equips directius.** Els òrgans unipersonals de direcció de les escoles d'1 a 3 mestres han de disposar d'una dotació horària per a les tasques de gestió de, com a mínim, 6 hores setmanals, i, a partir de 4 mestres, 10 hores, que s'han de repartir entre la totalitat de membres de l'equip directiu.

**La independència de les plantilles dels centres rurals.** Les plantilles assignades als centres rurals no haurien de dependre d'una taula, ja que aquestes es regeixen amb nombres ajustats de tal manera que un alumne amunt o avall pot fer perdre un/a docent. Assignar un nombre de docents per escola amb marge suficient preveient el possible creixement durant el curs escolar.

**La dotació d'una persona d'administració** per cada ZER, AR o escola incompleta.

**La incorporació d'un cos de tècnics informàtics** en la plantilla com a personal laboral del Departament. Aquesta dotació ha de permetre atendre les necessitats informàtiques de cada ZER o escola incompleta.

**Les figures necessàries a totes les ZER.** Cal que cadascuna compti amb la figura del coordinador/a de cicle, LIC, riscos laborals, coeducació i informàtica, amb les condicions laborals i econòmiques pertinents.

**La figura de referència a cada servei territorial** encarregada o responsable de l'escola rural que doni resposta a les especificitats.

**La garantia del servei i monitoratge de menjador i transport** en cada centre rural.

**El suport a la realització d'activitats complementàries i extraescolars** de qualitat tan variades com sigui possible i el foment de l'ús dels recursos de l'associacionisme propi del municipi o dels consells comarcals.

**Una oferta de formació permanent,** de caràcter específic, per encarar en bones condicions la realitat de l'escola rural.

**El cobrament de les itineràncies** a finals de mes i de manera regular i el correcte funcionament de l'aplicació.

**La consolidació del pla experimental del primer cicle d'educació infantil** a l'escola rural, sempre que sigui gratuït i gestionat pel Departament, amb una normativa específica consensuada amb docents i educadors/es i negociada amb els i les representants dels treballadors.

**El rebuig al centre únic.** Cal que les escoles rurals siguin espais de col·laboració on es comparteixen recursos humans i materials del conjunt de les escoles

sobiranes que les componen. Reivindiquem que cada centre tingui la seva personalitat, la qual cosa vol dir que cadascuna tingui la seva direcció, claustre i consell escolar com a espai de debat i gestió. En funció de les seves dimensions, cada escola ha de tenir director/a, cap d'estudis, secretari/ària i autonomia pressupostària.

## 8. Educació especial i escola inclusiva

Amb l'objectiu que tot l'alumnat amb necessitats educatives especials estigui escolaritzat a l'escola ordinària, a partir del principi de la inclusió, el Departament d'Educació vol desmantellar pràcticament les escoles d'educació especial.

L'escola inclusiva és la que escolaritza tot l'alumnat, qualsevol tipologia d'alumnes, amb discapacitats, problemàtiques psicosocials, altes capacitats, trastorns diversos... i li facilita un entorn tan normalitzador com sigui possible. Ara bé, per atendre tota la diversitat, l'escola ordinària ha d'estar dotada dels recursos suficients; és a dir, ha d'atendre les particularitats i necessitats de cada alumne/a i garantir la participació i interacció a l'aula, de manera que quedi preservada tant la qualitat de vida com l'estabilitat psicològica i pugui desenvolupar al màxim les seves capacitats, en igualtat de condicions a la resta de l'alumnat.

En aquest sentit, el Departament va aprovar el Decret 150/2017, del 17 d'octubre de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, basat en la LEC (Llei d'educació 12/2009, de 10 de juliol). Tot i que aquest Decret considera la cohesió social un dels pilars del sistema educatiu català, la mateixa LEC va consagrar la doble xarxa pública-concertada com a servei educatiu únic, amb la qual cosa aprofundia en la segregació i desigualtat entre els nens i nenes d'aquest país. Els efectes de les retallades pressupostàries, que han afectat de ple les dotacions de recursos materials i, sobretot, de professionals dels centres, atempten directament contra el principi d'inclusió. Els i les professionals se senten desbordats per l'augment del nombre d'alumnes a càrrec seu i per les complexes necessitats educatives específiques que alguns presenten i que requereixen un informe NESE —dictamen d'escolarització— i un pla d'atenció individualitzada (PAI).

El Decret d'escola inclusiva preveu tres grans tipus de suports educatius:

**Suports universals:** Permeten atendre tot l'alumnat sigui quina sigui la seva especificitat o necessitat.

**Suports addicionals:** Es tracta de mesures temporals focalitzades per atendre necessitats en un moment específic.

**Suports intensius:** Es tracta de mesures extraordinàries per a l'alumnat amb NESE sense límit temporal (SIEI, AIS...).

L'escola d'educació especial continua sent el centre escolar integrador per excel·lència de l'alumnat amb greus disfuncions funcionals: els nens i nenes que per la seva problemàtica no poden accedir a l'escola ordinària i a qui se'ls ha de garantir inclusió, en la mesura que sigui possible.

Per això és necessari continuar mantenint els centres públics d'educació especial, ja que són els únics que porten a terme una inclusió autèntica en l'àmbit educatiu d'una part significativa d'alumnes amb una patologia que depassa inicialment les possibilitats que li pot oferir l'escola ordinària. El Departament d'Educació ha de dotar els centres d'educació especial dels recursos personals i materials necessaris per dur a terme amb garanties de qualitat la inclusió d'aquest alumnat i, tanmateix, facilitar recursos per a l'escola ordinària, tal com diu el Decret d'inclusió (CEEPSIR).

**Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC-STE<sub>s</sub> (IAC) a favor de l'escola rural?**

**Una baixada de ràtios generalitzada.**

**L'adequació i adaptació dels espais** a les necessitats de l'alumnat.

**Una dotació suficient de professionals qualificats** per atendre les NEE de l'alumnat, tant a l'escola ordinària com a l'escola d'educació especial.

**L'increment del temps de dedicació a l'atenció directa individualitzada** a l'alumnat amb NESE, tant dins dels centres ordinaris (mestre/a d'educació especial, SIEI de primària i secundària, CEEPSIR, etc.) com dins les escoles d'educació especial (alumnat NEE).

**L'augment de les hores de coordinació** amb els serveis educatius de la zona dins de l'horari lectiu.

**La millora de la coordinació, assessorament i treball en xarxa**, dins de l'horari lectiu, amb els serveis educatius, CRETIC, serveis socials, CDIAP, CSMIJ i altres professionals externs.

**La participació de tot el personal docent i laboral** del Departament en els claustres amb veu i vot.

**El dret a la formació específica** dels professionals d'educació especial dins l'horari lectiu.

**El reconeixement del graduat o certificat d'ESO** a l'alumnat que l'hagi aconseguit amb un currículum adaptat.

**L'ampliació de l'oferta dels itineraris formatius específics (IFE) per a l'alumnat amb NEE que ha cursat la secundària obligatòria adaptada.**

**El reconeixement com a accident laboral de tots els danys i lesions derivats del treball amb alumnes amb NEE.**

**L'objecció a l'externalització o la privatització dels professionals en mans de fundacions privades i amb ànim de lucre.**

## **9. Aules hospitalàries, hospitals de dia infantojuvenils i atenció educativa domiciliària**

La creació de les aules hospitalàries i de les aules psiquiàtriques dels hospitals de dia ha suposat un recurs fonamental per mantenir l'alumnat malalt dins de l'àmbit educatiu en els períodes d'ingrés i de convallescència hospitalària o domiciliària. Els i les docents que s'hi dediquen han d'atendre un alumnat no només amb edats diferents, amb disparitat de nivells educatius, amb especificitats idiomàtiques i culturals, amb discapacitats, etc., que s'afegeixen als condicionants derivats de la malaltia que pateixen, sinó psicològicament afectat per les causes o les conseqüències d'aquestes malalties.

Amb les retallades pressupostàries, els hospitals han tancat àrees de pediatria, mentre que el Departament d'Educació ha reduït el nombre d'aules hospitalàries, amb la consegüent reducció del servei i del nombre de docents.

USTEC-STEs considerem necessària una aula i un hospital de dia en cada hospital per tal de no afegir més dificultats a aquests alumnes de les que deriven de la seva salut, amb la dotació corresponent de docents i dels mitjans materials que requereixin, en coordinació amb l'hospital en què estan ubicades, però depenent, a tots els efectes, del Departament d'Educació.

El Departament d'Educació ha de garantir la dotació de docents i dels recursos materials necessaris per al funcionament de les aules, en igualtat de condicions que la resta de l'alumnat, per tal de no dependre d'entitats privades sense afany de lucre.

El col·lectiu d'atenció educativa domiciliària (AED) pateix mancances que el Departament d'Educació ha de resoldre per poder garantir una bona atenció educativa a un bon nombre d'alumnes que per diverses circumstàncies derivades de la seva salut, no poden assistir de forma regular a un centre educatiu. Aquests professionals exerceixen una tasca fonamental que sovint no ha estat reconeguda, i ho han de fer amb unes condicions laborals que no són les més idònies. El Departament d'Educació, ha de regularitzar i estructurar les tasques i funcions d'aquest col·lectiu de docents per mitjà d'una normativa pròpia i clara.

**Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC-STEs (IAC) per millorar les aules hospitalàries, els hospitals de dia infantojuvenils i l'atenció educativa domiciliària?**

**La regularització de la provisió de llocs de treball**, de manera que les vacants s'adjudiquin objectivament i transparent. És necessari que les persones que optin per treballar en aules hospitalàries o hospitals de dia tinguin la informació necessària i suficient de les tasques de treball que hauran de realitzar.

**Un complement específic singular**, perquè aquests docents assumeixen tasques en l'àmbit pedagògic i docent, en l'àmbit administratiu i en l'àmbit hospitalari; reclamem aquest complement d'igual forma que el perceben altres col·lectius per la seva especificitat del lloc de treball.

**La reobertura de les aules tancades.** Cal que el Departament es comprometi a reobrir les aules tancades amb professorat funcionari, amb una formació específica.

**Una formació específica** inicial i continuada dins de l'horari lectiu, en funció del tipus d'alumnat que s'ha d'atendre.

**La regularització de la ràtio** professorat/grup en funció dels diversos nivells que s'han d'atendre i de la problemàtica de cada alumne/a.

**La consideració de les hores de tutoria com a lectives**, atesa l'especificitat de l'alumnat i l'especial intervenció amb les seves famílies.

**La supervisió de la tutoria per psicòlegs clínics**, ja que l'exercici d'aquesta funció pot causar un malestar psicològic important en el/la docent.

**Una cultura de coordinació més àmplia**, amb treball en xarxa. Per això cal incloure els docents dins els equips terapèutics, amb una dotació horària suficient per a poder fer el seguiment dels casos adequadament.

**La dotació de material fungible i l'equipament** necessaris per a les aules.

**La consideració d'itinerant** del professorat de les aules hospitalàries i d'atenció domiciliària, amb el complement corresponent.

**L'actualització del preu per quilometratge dels desplaçaments.** El Departament ha de fer-se càrrec també de la despesa en transport amb vehicle propi a l'interior dels municipis, quan les característiques del desplaçament ho requereixin.

**La implementació de l'organització plantejada en el col·lectiu d'atenció educativa domiciliària (AED)** que s'emmiralla en el model d'organització iniciat al Vallès Occidental i implementat als Plans Pilot (Vallès Occidental i Consorci de BCN).

**L'elaboració i publicació d'una resolució** del Departament d'Educació que estructurari i reculli la normativa per l'organització del servei AED. Reclamem una normativa pròpia i clara sobre l'atenció domiciliària.

**El complement de tutoria** pel col·lectiu AED.

## 10. Escoles oficials d'idiomes

A Catalunya s'ensenyen 15 llengües i hi ha actualment 54 escoles oficials d'idiomes, entre escoles i centres delegats. És un nombre insuficient si tenim en compte la diversitat lingüística del país i l'augment de la demanda laboral i social de formació i aprenentatge de llengües estrangeres i pròpies. USTEC·STEs (IAC) considerem que per redreçar aquesta situació, les EOI han de tenir un paper fonamental en l'estructura i l'oferta pública d'aquests aprenentatges, la qual cosa fa absolutament necessàries un seguit de polítiques educatives en aquest àmbit, perquè les persones més desfavorides econòmicament també puguin tenir accés a l'ensenyament de llengües a la xarxa pública.

**Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC·STEs (IAC) quant a les EOI?**

**La retirada de les taxes i els preus públics**

El Departament d'Educació va augmentar el preu de la matrícula en un 55% el curs 2014-15 —avui dia, una matrícula ordinària val al voltant de 300€ en el cas de primera matrícula, i d'uns 400€ en el cas de repetició de curs—. Aquest increment, sense cap mena de bonificació (condició de jove o aturat...), va provocar un descens important de les preinscripcions i ha desafavorit les persones amb menys recursos. USTEC·STEs (IAC) hem demanat a les meses que el Departament rebaixi les taxes i preus públics actuals per tal que s'igualin als que tenen altres territoris de l'Estat (72,36€ a la comunitat autònoma basca), però la nostra petició no ha estat atesa.

**La implantació del C1 amb la dotació econòmica i de personal adequada**

La implantació del Reial decret 1041/2017 va ampliar l'oferta de francès, espanyol, alemany i italià fins al C1 i en el cas d'anglès fins al C2. Demanem que aquesta implantació no es faci en detriment del nivell bàsic i que, en els casos que sigui necessari, s'ampliï la plantilla docent.

**Una bona oferta i recursos per als cursos del C2 de català a les EOI**

Cal una bona planificació de com es durà a terme que els milers de docents de Catalunya que no tenen el títol de C2 de català el puguin certificar.

**L'equiparació dels preus públics i les taxes**

Les taxes (B1, B2) depenen del Parlament de Catalunya, i els preus públics (A1, A2, C1, C2) es regulen des

del Departament d'Educació. El perjudici que comporta per als alumnes matricular-se en un curs o en un altre es tradueix en el fet que les bonificacions es recullen només en els preus públics i la diferència de matrícula pot arribar a ser de 200€. Per tant, demanem al Departament d'Educació que sigui corresponsable i que demani al Parlament de Catalunya que la Llei de pressupostos inclougui aquesta equiparació i que les taxes també recullin les bonificacions.

### **La gratuïtat de les llengües minoritzades**

El Protocol per a la Garantia dels Drets Lingüístics (Sant Sebastià, 2016) va proposar tot un seguit de mesures compensatòries per discriminar positivament les llengües minoritzades pròpies del territori, com ara la gratuïtat: la llengua minoritzada ha de tenir prioritat davant la llengua hegemònica i oficial. El Departament d'Educació és l'encarregat de dur a terme aquesta discriminació positiva pel que fa al català. Gràcies a la nostra proposta al Consell Escolar del juny del 2020, el Departament va publicar un nou ordre on es recullen algunes millores, però considerem que encara cal prendre mesures més valentes.

USTEC·STEs demanem la gratuïtat fins al C2 (MEC), tenint en compte el que s'estipula al Protocol dels Drets Lingüístics: la ciutadania que vulgui aprendre la llengua minoritzada ha de poder fer-ho de manera gratuïta.

Considerem que el departaments de català fan una tasca social no reconeguda per l'Administració. Cal potenciar la col·laboració entre les EOI i les persones assessores lingüístiques dels serveis educatius (LIC) per tal de millorar la formació pedagògica dels i les docents encarregats de les aules d'acollida i ordinàries.

### **La despenalització de la repetició**

Augmentar el preu de la matrícula en cas de repetició va ser i continua sent una mesura injusta i antipedagògica, perquè discrimina les persones i les llengües que tenen una oferta educativa més petita. A altres EOI d'arreu de l'estat espanyol no existeix aquesta penalització. Amb aquesta decisió va quedar palès el poc coneixement de l'aprenentatge de les llengües i la seva dificultat per part de l'administració. No és el mateix aprendre llengües romàniques o llengües llunyanes, ser jove o ser una persona gran. Des del 2017 USTEC·STEs (IAC) hem demanat al Departament que en cap cas es castigui econòmicament l'alumnat repetidor, però encara no ha revertit aquesta retallada.

### **L'ampliació de les bonificacions**

Tot i que algunes de les demandes han estat ateses, USTEC·STEs (IAC) hem demanat de manera reiterada

que el Departament amplii els supòsits de les bonificacions, concretament en els casos següents:

Per a l'alumnat RALC (registre d'alumnes matriculats als centres educatius de Catalunya).

Per a les persones aturades.

Per als docents nadius que treballen a les EOI i que es matriculen per estudiar català.

Per als docents que han aprofitat el curs, però que no han assolit els objectius d'aprenentatge.

Així mateix, USTEC·STEs (IAC) hem sol·licitat que el programa PARLA3, que promou el coneixement de les terceres llengües entre l'alumnat universitari i que contempla diferents ajuts econòmics (màxim 350€), s'ampliï a més llengües per tal de promoure el plurilingüisme, atès que només s'impulsen l'anglès, el francès, l'alemany i l'italià. A parer nostre, aquest ajut hauria de ser fàcil de sol·licitar i caldria promocionar-lo per tal d'assabentar-ne tot l'alumnat universitari.

### **El reconeixement dels màsters en segones llengües (L2)**

El professorat de les EOI que ja té uns màsters en llengües estrangeres està obligat a cursar el de formació de professorat de secundària i batxillerat. A més, el professorat d'algunes llengües que no s'imparteixen a les universitats catalanes (coreà, japonès, neerlandès, portuguès, rus, xinès...) està obligat a cursar un màster a distància ofert per universitats privades a un preu poc assumible. Instem el Departament a continuar demanant l'oficialitat d'aquests màsters en llengües estrangeres al Ministerio de Educación (MEC).

### **El reconeixement social dels certificats de B1 i B2**

Arran de la publicació del Reial decret 1041/2017 no hi ha cap mena de reconeixement dels certificats de B1 i B2 del Marc Comú Europeu de Referència (MCER) en processos selectius. És una decisió errònia en què no es té en consideració la capacitat plurilingüe de les persones i no es valora el coneixement de diferents llengües. Instem el Departament que demani al Ministerio de Educación (MEC) que compti aquestes titulacions en la formació acadèmica per tal d'obtenir punts pels mèrits.

### **Una oferta formativa específica en llengües estrangeres**

Cal augmentar i descentralitzar l'oferta de formació permanent específica en llengües estrangeres per al professorat de primària, secundària i formació professional dins de l'horari laboral. L'oferta formativa que s'impar-

teix és del tot insuficient, tant pel que fa al nombre de places com quant al nivell per al qual es convoquen aquestes places. Aquest fet comporta que moltes companyes i companys es quedin sense plaça o que no puguin inscriure's a cap curs.

### **La supressió de la preinscripció en les llengües que només s'imparteixen a l'EOI de Drassanes i on sempre hi ha vacants**

Les preinscripcions a les EOI són mesures per garantir la transparència, però en el cas de les llengües d'EOI Drassanes on no hi ha cap problema per obtenir plaça (èuscar o alguns cursos d'algunes altres llengües), USTEC-STEs (IAC) demanem que no s'hagi de fer la preinscripció prèvia, perquè aquesta fase provoca que el futur alumnat interessat en les llengües esmentades pensi que no tindrà una plaça assegurada i sovint abandoni el procés durant el feixuc sistema de matriculació. El Departament d'Educació ha de ser més flexible i entendre que les necessitats de les escoles poden ser diferents i, per tant, prendre mesures diferents per cada cas.

### **La implantació de l'occità i el galleg a les EOI**

L'occità i el galleg haurien de tenir presència a les nostres EOI, tal com es va recollir en el Consell Escolar del juny del 2020. El galleg només s'ha impartit a l'EOI de Drassanes com a llengua no oficial. Les EOI són organismes públics i s'haurien de fer càrrec de la promoció i de la consolidació de llengües que necessiten ajuts per la seva supervivència.

### **El retorn a les 120 hores lectives anuals i que aquestes siguin orientatives**

Haver d'impartir les 130 hores lectives per cada curs impossibilita, en alguns casos com ara escoles grans o cursos intensius, poder ajustar-se al calendari d'exàmens. Demanem que aquestes hores lectives tornin a ser 120 i que es tinguin en consideració els departaments que fan intensius, per tal que l'obligatorietat d'arribar a aquest nombre no repercuteixi en la qualitat de l'avaluació o en l'eliminació d'aquests cursos.

### **La confecció de les proves unificades dels certificats amb dotació**

Cada cop és més feina i responsabilitat haver de redactar i gestionar la confecció i el pilotatge de les proves de certificació de B1, B2, C1 i C2. Demanem a l'administració que aquesta tasca comporti menys càrrega lectiva per al professorat que s'encarrega d'aquesta tasca, tal com succeeix en altres comunitats autònomes.

### **L'augment de la dotació d'hores de coordinació i cap de departament**

Cal incrementar la dotació d'hores de coordinació a les EOI, atès que l'assignació actual resulta insuficient per poder realitzar les funcions que hi estan associades. En el cas de les escoles que tenen entre 41 i 60 grups i les que tenen entre 60 i 80, ni tan sols s'ha recuperat l'assignació anterior a les retallades, 7 i 10 grups respectivament. Els departaments amb poca plantilla també necessiten la reducció horària d'un grup per a tasques de coordinació que assumeixen els caps de departament. Des de l'any 2014, hi ha escoles els caps de departament de les quals no han recuperat aquesta reducció. Al mateix temps, exigim que el Departament vetlli perquè les hores de coordinació i de cap de departament siguin assignades directament als docents que desenvolupen els càrrecs esmentats.

### **L'atenció qualitativa a l'alumnat**

La ràtio de 30 alumnes per aula és excessiva per a una classe d'idiomes de qualitat. En el cas dels cursos intensius encara s'agreuja més el problema perquè en els poc més de tres mesos que dura el curs, la fidelitat de l'alumnat és més gran que en els cursos anuals. Això és encara més accentuat en els grups d'A1 i A2 de llengües que no tenen una llengua vehicular comuna com el català i l'espanyol per estrangers. Demanem que en els casos que sigui necessari la ràtio no superi els 25 alumnes per grup.

### **Una millora de la planificació de les EOI**

Per a una bona planificació de les EOI arreu del territori català, exigim la confecció d'un mapa català de les escoles oficials d'idiomes que consolidi una xarxa d'escoles a l'abast de tothom que contribueixi a l'equilibri territorial. Tothom que vulgui formar-se en llengües ho ha de poder fer, i el preu de la matrícula no ha de ser un impediment. El Departament ha de promoure que les persones puguin estudiar en el seu territori, a fi de poder conciliar la formació amb la feina i la vida familiar. La diversitat lingüística de les EOI és un valor cultural i patrimonial de valor inestimable que cal potenciar.

## 11. Arts plàstiques i disseny

Catalunya té una gran tradició en el món de les arts plàstiques i disseny. Tradicionalment, hem sigut capdavanters en l'àmbit estatal i europeu. Malauradament, a partir del 1936, la Guerra Civil i el feixisme van causar un dur cop al món de l'art i del disseny. Posteriorment, i ja en el món actual, les diferents regulacions d'aquests estudis que hem tingut durant les darreres dècades no han estat a l'altura de la realitat anterior a casa nostra. Potser això és degut a l'enorme desconeixement de la singularitat d'aquests aprenentatges.

La LOE, al 2006, va fer un pas endavant i va reconèixer els estudis de grau superior d'arts i disseny com a titulacions superiors en el marc dels estudis acadèmics de nivell superior a l'estat espanyol. Però aquest reconeixement va arribar tard i no es va tenir en compte en el marc de Bolonya —l'espai europeu d'educació superior (EEEs)—. Tot això va suposar la necessitat de crear o identificar un espai acadèmic en el marc de Bolonya dels estudis d'arts i disseny i també d'art dramàtic, dansa i restauració. El cas dels estudis de música és un cas particular, ja que en el seu moment ja es va aconseguir aquest reconeixement. Per tant, els estudis d'arts i disseny es troben enquadrats en els estudis de grau mitjà en el si de l'espai dels estudis secundaris d'educació postobligatòria i en els estudis superiors on conviuen els graus superiors i els estudis superiors d'arts i disseny, fins fa no gaire equivalents al grau universitari i ara ja titulacions de grau de ple dret.

Aquesta realitat afecta la tipologia dels estudis, els currículums, la situació professional i laboral del professorat implicat, la de l'alumnat i titulats i també l'ordenació dels centres d'estudi. En aquesta línia, es va proposar a Catalunya la creació de l'Institut Superior de les Arts (ISA), per tal que hi hagués un marc comú i una major integració dels estudis dels diferents mons i nivells artístics. Ara com ara, l'ISA no s'ha creat, si bé és cert que tot apunta que no tardarà a sortir a la llum. Evidentment, l'ISA ha de ser un instrument que permeti desenvolupar aquests estudis des de la perspectiva de la persona i de la societat, integrat a l'administració pública i sota el règim del dret administratiu i de l'administració pública. No ens oblidem que la LEC, impulsora de l'ISA, és una màquina neoliberal externalitzadora les conseqüències nefastes de la qual ja s'estan patint a l'FP i altres sectors del sistema educatiu públic de Catalunya.

En el món més concret de les arts plàstiques i disseny (APD) i de la restauració continuem amb una realitat diversa i dispersa. La titularitat dels centres és històrica-

ment força diversa. Al Departament d'Educació pertanyen una escola de restauració —l'Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya (ES-CRBCC)— i 7 d'APD —més una altra, virtual o real, que les engloba: l'Escola Superior d'Arts Plàstiques i Disseny (ESDAP)—; d'altres són de titularitat municipal o de les diputacions provincials. A més, n'hi ha de privades.

La distribució territorial de les escoles del Departament és poc equilibrada, però aquest fet és, alhora, una de les seves virtuts, ja que apropa aquests estudis a diversos indrets del país.

Alhora, el volum asimètric —inevitable actualment— de les escoles que depenen del Departament fa difícil aplicar-hi solucions homogènies.

Igualment, els diferents nivells i tipologia d'estudis —cicles formatius de grau mitjà, cicles formatius de grau superior, ensenyaments superiors de disseny i restauració, màsters i doctorats...— hi afegeixen riquesa i complexitat. En moltes escoles es cursen simultàniament aquests diferents nivells d'estudi, cosa que, d'una banda, multiplica sinergies i enriqueix l'activitat dels centres; i de l'altra, augmenta la complexitat organitzativa i administrativa.

La imminent creació de l'Escola Superior de Disseny i Arts Plàstiques de Catalunya com una "escola d'escoles" en l'àmbit dels estudis superiors a escala universitària de disseny (no pas dels cicles formatius) pretén ser la solució i abordar alguns d'aquests problemes. Per a poder dur a terme tot això és necessari que la governança de l'ESDAPC i la seva gestió estiguin emmarcades en un espai de democràcia al centre en comunicació amb els 7 campus (les set EAD actualment pertanyents al Departament) que conformaran l'Escola i que un dels principis bàsics que han de regir en aquest espai és la territorialitat plena de l'Escola per tal d'afavorir tots els campus de manera íntegra.

Per la seva banda, l'autonomia de l'ESDAPC no pot anar més enllà de la pròpia de la gestió, en un ampli sentit democràtic, i de la normativa vigent. Evidentment, la qüestió pedagògica i referent al personal s'ha de regir per la normativa vigent. En aquest sentit, s'ha de facilitar al professorat dels diferents campus la docència compartida entre l'Escola Superior i l'escola de referència respectant totes les garanties professionals i laborals i limitant a situacions molt concretes i degudament justificades la incorporació de professorat extern, col·laborador i especialista, preferentment fora de l'horari curricular.

Creiem també, que cal fer un pas endavant en la qüestió de la perspectiva de gènere. El món de l'art i del dis-

seny, en les seves diferents especificitats, ha de ser un espai garant en aquest aspecte. Per això és important implementar els mecanismes adients per fer-ho efectiu.

### **Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC·STEs (IAC) respecte a les arts plàstiques i el disseny?**

**El reconeixement de la càrrega de treball que implica per al professorat l'adequació a l'espai europeu d'educació superior (EEES), tant pel que fa a la càrrega lectiva com quant a la situació professional i laboral**

USTEC·STEs exigim que s'incloguin en la càrrega docent i laboral les activitats vinculades a la investigació, a les necessàries tutories individualitzades, a l'avaluació, al seguiment de l'aprenentatge autònom de l'alumnat i a l'activitat dels equips docents i de coordinació en el si del centre, del campus, de l'ESDAPC i en qualsevol àmbit per raons pròpies de l'exercici de les seves funcions. El reconeixement d'aquesta càrrega de treball permetria l'augment de la plantilla actual de professorat.

### **La potenciació i establiment de mesures de conciliació entre l'activitat docent i l'activitat artística o professional de cada professor/a**

Cal estudiar mesures de reducció de jornada, d'acumulació horària, permisos, etc. i impulsar una oferta formativa pròpia per al professorat, tot considerant la concessió específica de llicències d'estudi (actualment inexistents) per a formació i perfeccionament. Així mateix, s'ha de facilitar l'accés del professorat als estudis de doctorat i la participació en programes europeus de formació i intercanvi, en programes d'investigació, en intercanvis, en mostres, en congressos... A més a més, cal facilitar l'homologació dels cursos de formació que realitza el professorat i que cal reconèixer com a formació permanent del Departament d'Educació.

### **L'equiparació salarial del cos de mestres de taller d'arts plàstiques i disseny al cos de professorat d'ensenyament d'arts plàstiques i disseny**

USTEC·STEs defensem la creació d'un cos únic de professorat d'arts i disseny en el marc del subgrup A1 establert per l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP). Mentrestant, demanem un complement per als mestres, adscrits al subgrup professional A2, per equiparar-los salarialment al professorat, adscrit al subgrup professional A1, ja que les tasques docents d'aquests dos cossos són les mateixes i els requisits d'accés al funcionariat, mitjançant concurs oposició, i per formar part de la borsa de treball docent també ho són (ser titulat en grau universitari o equivalent).

### **L'augment de l'oferta pública dels estudis artístics, clarament endarrerida respecte a altres països d'Europa**

És necessari ampliar l'oferta pública dels ensenyaments artístics tant de cicles formatius de grau mitjà i de grau superior com dels estudis superiors de disseny, en especial en els centres més petits. Alhora, cal establir mecanismes de col·laboració dels centres superiors d'ensenyaments artístics, tot mantenint l'oferta actual i futura fora de l'àmbit universitari general.

### **La regulació de la figura del professorat especialista, professorat col·laborador, professorat extern o qualsevol altra figura semblant que acabi intervenint en la docència de la formació dels estudis d'arts i disseny**

El Ministeri d'Educació i Formació Professional està enllestint una llei específica dels estudis d'arts i disseny que presumiblement introduirà noves figures docents. De fet, els diferents esborranys del decret que ha de crear l'ESDAPC ja contempen un seguit de noves figures docents que si no s'acompanyen de regulació específica podrien suplantar les funcions pròpies del professorat funcionari.

Aquestes noves figures "docents" han de ser contractades extraordinàriament i eventual sempre que no hi hagi professorat de la plantilla corresponent al centre i en cap cas han de suplantar les funcions del professorat funcionari. Per altra banda, a aquest professorat, mentre presti serveis se li han de garantir els drets laborals i professionals com a qualsevol altre/a docent.

### **La contemplació de les especificitats dels estudis artístics en la normativa d'organització i funcionament de centres (NOFC) per facilitar la millora de la gestió i l'organització dels centres**

Cal homogeneïtzar els sistemes de gestió i d'avaluació d'aquests ensenyaments en tots els centres que els imparteixen. També és urgent que el Departament d'Educació estableixi els mecanismes de control i transparència adients sobre els centres que imparteixen aquests ensenyaments i els exigeixi els mateixos requisits i obligacions.

Així mateix, s'ha de facilitar la flexibilitat dels estudis artístics, tant pel que fa als horaris com quant al calendari, atès que aquests ensenyaments tenen una estructura totalment diferent, la qual cosa implica treballar en altres franges horàries i al marge del calendari escolar establert. L'organització curricular —especialment en el grau mitjà— no ha de perseguir un augment d'hores lectives i de continguts, sinó esponjar en el temps el procés d'aprenentatge de l'alumnat. Cal que l'harmo-

nització dels títols i la incorporació dels pendents a la normativa vigent es produeixi al més aviat possible.

**La regulació de l'Institut Superior de les Arts (ISA) i del Consell Assessor (o Social) dels Ensenyaments Artístics amb la participació de tots els sectors implicats, incloent-hi els sindicals**

Cal afavorir la relació i els estudis i treballs conjunts entre les diferents disciplines artístiques. També és necessari ampliar l'àmbit dels estudis artístics a les noves professions o necessitats que sorgeixen en el món artístic. Així mateix, cal augmentar l'oferta pública de batxillerats artístics, pas previ i fonamental per orientar l'alumnat cap als estudis artístics.

**La dotació i modernització de les instal·lacions dels centres que no han estat renovats en els darrers anys: biblioteques, mitjans informàtics, aules taller, sales de conferències i exposicions...**

Aquests estudis necessiten, amb urgència i en bastants casos, una adequació de les instal·lacions ajornada de fa temps. Cal establir també un finançament específic per als ensenyaments artístics.

**La definició urgent de les diferents especialitats, per tal que es puguin impartir algunes matèries dels cicles formatius i dels estudis superiors de disseny i restauració**

No sabem cap a on evolucionarà la situació del professorat dels estudis superiors. Es mantindrà la situació actual pel que fa a l'horari, el sou i la dedicació, similar als del professorat de secundària i formació professional, o bé s'aproparà a la situació del professorat universitari? USTEC-STEs considerem que la col·laboració amb l'Agència de Qualificació Universitària (AQU) hauria de permetre la continuïtat del professorat i l'estabilitat de les plantilles actuals.

**Una oferta de programes de segones oportunitats**

Cal garantir una oferta de programes de segones oportunitats amb les dotacions de plantilla necessàries i amb possibilitats reals de retorn al sistema general. Ara bé, si no es fa en condicions, serà un fracàs anunciat. Així, demanem que aquests estudis siguin integrats en l'oferta educativa del centre.

Els estudis artístics encara han de créixer, tant en alumnat i professorat com en grups, pressupost i centres públics. Així, tothom ha de contribuir a augmentar la capacitat d'atracció d'aquests estudis.

De fet, a Europa, com també en la normativa catalana i estatal, els estudis artístics estan reconeguts com uns estudis amb prestigi, altament necessaris i d'una gran

projecció econòmica i social.

**La dotació als centres públics de la figura d'una persona coordinadora/orientadora, amb els recursos humans i tècnics suficients per desenvolupar amb èxit la tasca d'informació i orientació**

Demanem que tots els centres públics tinguin un protocol comú d'informació i orientació professional. Als punts d'informació i orientació hi ha d'haver tècnics/es d'informació i d'orientació habilitats per l'Institut Català de les Qualificacions Professionals, que organitza, actualment, aquesta formació.

L'orientació educativa ha de ser un servei públic i gratuït, que mai no pot quedar subjecte al lliure mercat, ni ser externalitzat, ni privatitzat a empreses, patronals o sindicats.

**La implementació de mesures d'acció positiva per corregir la segregació per raó de gènere en alguns títols i propiciar una igualtat d'oportunitats real**

És evident que hi ha una contínua segregació per raó de gènere en els diferents títols, amb la qual cosa es perpetua una desigualtat en la vida professional de les noies i els nois. Per això demanem mesures d'acció positiva, com ara una orientació escolar i professional amb perspectiva de gènere en els centres educatius. El procés d'orientació escolar i professional ha de ser un instrument fonamental per modificar l'actual segregació en les eleccions estereotipades que realitzen els joves i les joves.

La coeducació ha d'estar present en els ensenyaments artístics, ja que és un dels pilars per treballar les relacions d'igualtat entre el jovent i prevenir les relacions tòxiques, els prejudicis i estereotips de gènere i la violència masclista.

## 12. Ensenyaments esportius

Amb la incorporació de la formació d'esports al sistema educatiu reglat arran de l'aprovació i la publicació de la Llei Orgànica de l'Educació el 2006, es va fer un gran pas en el reconeixement oficial, i des d'aquest moment, acadèmic, d'aquests ensenyaments. Si bé és cert, que la base organitzativa, modal i específica té com a referents el que ha prescrit el Consell Superior d'Esports a Catalunya.

Amb aquesta nova dimensió, en algunes de les modalitats esportives s'ha experimentat un increment progressiu en el nombre d'alumnes matriculats. Un increment que, al mateix temps, ha anat acompanyat d'un procés de canvi pel que fa a l'estructura, la durada, els requisits d'accés i les característiques dels centres educatius i del professorat. Els canvis en els centres educatius han donat peu, fins i tot, a la creació de centres especialitzats en algunes modalitats esportives amb característiques específiques que han implicat una organització adaptada a aquesta realitat amb canvis en els horaris, calendaris i d'altres que el professorat del centre ha hagut d'afrontar.

Per la seva banda, aquest augment de l'alumnat en aquests estudis ha despertat l'interès dels centres privats per aquests ensenyaments, i ha provocat en alguns casos que hi hagi diferents centres en una mateixa població o municipi que imparteixen una mateixa titulació provocant una situació de competència inadmissible que perjudica seriosament el prestigi i imatge d'aquests estudis. Concretament, tendeix a perjudicar la matrícula en els centres públics, ja que són aquests centres els que donen qualitat i reconeixement a aquesta formació, però els que poden fer poca cosa contra els centres privats que a canvi de diners i màrqueting et donen un títol.

El procés transformador que han viscut aquests ensenyaments esportius els ubica directament en el nostre sistema educatiu i passen a ser considerats de règim especial i atorgadors dels títols de tècnic/a d'esports i tècnic/a superior d'esport en l'especialitat cursada, que té validesa acadèmica i professional a tot l'estat.

Els ensenyaments d'esports proporcionen a l'alumnat la formació necessària per adquirir la competència professional pròpia de cada títol, alhora que els capacita per exercir professionalment la matèria esportiva en la modalitat i especialitat cursada. La impartició d'aquests ensenyaments en centres públics, amb un reconegut valor professionalitzador i acadèmic, representa una aposta per un ensenyament de qualitat, impartit per professi-

onals altament qualificats i en el marc del funcionariat com a garantia de fiabilitat, qualitat i prestigi.

També cal esmentar que aquestes titulacions esportives respecten la normativa vigent en el marc de les activitats físiques i esports, ja que permeten a l'alumnat la incorporació al ROPEC (Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya), creat a partir de l'aplicació de la Llei 3/2008, del 23 d'abril, de l'exercici de les professions de l'esport i la Llei 7/2015, de 14 de maig, de modificació de la Llei 3/2008, de l'exercici de les professions de l'esport.

### **Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC-STEs (IAC) pels ensenyaments esportius?**

#### **Un major impuls a la implantació dels ensenyaments esportius de règim especial (EREE) als instituts públics i l'augment de l'oferta educativa disponible d'ensenyaments esportius i dels recursos humans i materials necessaris**

El procés d'incorporació als estudis de règim especial d'esports d'alumnat amb dificultats d'aprenentatge provinent de l'ESO ha convertit aquests estudis en una oportunitat per encaminar aquest alumnat cap a un itinerari formatiu esportiu. Ara bé, aquest fet implica necessàriament la incorporació als centres públics del corresponent reforç de professorat i recursos adients. Malauradament, aquest fet, l'orientació i incorporació d'aquest alumnat al règim d'esports, ha provocat l'aparició d'una enorme xarxa privada de centres educatius (empreses amb ànim de lucre) que, de vegades, fan una oferta d'aquests estudis als familiars dels menors com una oportunitat per garantir-ne una escolarització en un itinerari formatiu sense donar valor als estudis i convertint-los en un negoci.

#### **El reconeixement propi dels ensenyaments esportius dins el centre educatiu mateix, amb una presència als centres que no sigui testimonial**

Per aconseguir aquest objectiu cal, en primer lloc, una plantilla ben dimensionada. La dotació de personal que actualment assigna el Departament d'Educació als instituts per gestionar i organitzar els EREE és insuficient.

Així mateix, s'ha de dotar els centres dels càrrecs directius i unipersonals necessaris per cobrir les necessitats de gestió i d'organització dels EREE, en concret d'una coordinació d'EREE i un cap de departament per a cada modalitat, amb les reduccions horàries i complements retributius corresponents.

També calen més professionals del PAS per assumir la càrrega de gestió que impliquen aquests estudis.

## **La promoció de la formació específica sobre els EREE entre el professorat**

És necessari impulsar la formació específica del professorat per als diferents títols, per tal que pugui disposar d'una formació adequada i adaptada, en funció de l'especificitat dels estudis que s'han d'impartir.

El professorat del bloc específic desconeix sovint els mecanismes del centre (PEC, NOFC...) i, seria molt positiva la formació en l'ús de recursos organitzatius i didàctics. El Departament ha d'instar les federacions esportives perquè estableixin els mecanismes necessaris per a la formació didàctica del professorat específic, que els permeti, a més, conèixer el funcionament del sistema. Cal promocionar uns programes específics de formació i orientació per a tot el professorat dels ensenyaments esportius.

## **Una dotació pressupostària específica que compensi els centres pels diners que es perdin en concepte de cobrament de matrícula**

Aquesta dotació pressupostària és necessària perquè aquests ensenyaments són autogestionats i s'ha de fer front a despeses importants, com ara lloguers d'espais, materials i activitats fora del centre.

Cal suprimir els diferents ordres del Departament d'Educació pel que fa als preus públics dels EREE.

USTEC-STEs considerem que, en molts casos, aquests preus exclouen d'aquests ensenyaments esportius l'alumnat amb menys recursos econòmics disponibles. Per aquest motiu, i en tot cas, cal mantenir i afegir supòsits per a l'exempció i flexibilitzar el pagament dels estudis.

## **La contemplació de les especificitats dels EREE en la normativa d'organització i funcionament del centre (NOFC)**

Aquesta normativa ha de facilitar la millora imprescindible per a la bona gestió i organització dels ensenyaments esportius.

També cal homogeneïtzar els sistemes de gestió i d'avaluació d'aquests ensenyaments en tots els centres que els imparteixen i que el Departament d'Educació estableixi els mecanismes de control i transparència adients sobre els centres que imparteixen aquests ensenyaments i exigir-los els mateixos requisits i obligacions.

Així mateix, s'ha de facilitar la flexibilitat dels EREE, tant pel que fa als horaris com quant al calendari, atès que aquests ensenyaments tenen una estructura totalment diferent, la qual cosa implica treballar en altres franges horàries i al marge del calendari escolar establert. L'organització curricular —especialment en el

grau mitjà— no ha de perseguir un augment d'hores lectives i de continguts, sinó esponjar en el temps el procés d'aprenentatge de l'alumnat. Cal que l'harmonització dels títols i la incorporació dels pendents a la normativa vigent es produeixi al més aviat possible.

## **La localització dels ensenyaments esportius prop d'instal·lacions esportives municipals o, en qualsevol cas, públiques a preus assequibles**

És necessari que aquestes instal·lacions estiguin concentrades, alhora que han de poder establir convenis de col·laboració amb el Departament d'Educació o els centres, proporcionant als centres recursos (models de conveni, etc.) que en facin més fàcil la gestió, ja que el volum de feina que genera és complex i aquestes tasques (establir convenis, gestionar pagaments, resoldre conflictes...) actualment recauen majoritàriament en els instituts on s'imparteixen els estudis.

També cal procurar que les federacions esportives tinguin un paper més actiu en la gestió de les instal·lacions esportives externes, o bé proporcionant-les o bé intervenint amb les entitats per abaratir-ne costos. Cal, a més, que els equipaments i les instal·lacions necessaris per impartir aquests ensenyaments compleixin els requisits mínims, segons el que es disposa en els decrets que estableixen els currículums de les corresponents modalitats esportives.

## **La garantia que els estudis d'ensenyaments esportius s'imparteixin en centres de secundària o centres d'FP i no pas a la universitat**

USTEC-STEs exigim al Govern i als departaments amb competències en matèria educativa que mantinguin els estudis esportius fora de l'àmbit universitari. Ens oposem a la privatització dels EREE i a l'externalització de la seva oferta.

A més de les repercussions laborals per al professorat, permetre que la universitat i els centres concertats o privats puguin impartir ensenyaments esportius pot provocar una segregació entre aquells CFGS amb millor projecció laboral i professional i els que no en tinguin tanta.

## **La millora i promoció de les relacions entre els EREE i els estudis d'FP de règim general mitjançant un accés clar i transparent**

Cal revisar les condicions d'accés i admissió de l'alumnat als ensenyaments esportius, tot millorant la transparència de l'actual sistema.

Així mateix, els centres públics d'ensenyaments esportius han de comptar amb els recursos humans i tècnics

suficients per desenvolupar amb èxit la tasca d'informació i orientació. Demanem que tots els centres públics tinguin un protocol comú d'informació i orientació professional. Als punts d'informació i orientació hi ha d'haver tècnics/es d'informació i d'orientació habilitats per l'Institut Català de les Qualificacions Professionals, que organitza, actualment, aquesta formació.

L'orientació educativa ha de ser un servei públic i gratuït, que mai no pot quedar subjecte al lliure mercat, ni ser externalitzat, ni privatitzat a empreses, patronals o sindicats.

És fonamental que el pressupost destinat a la formació d'esports de règim especial als centres públics estigui clarament especificat per tal d'evitar possibles confusions que acabin desviant aquests recursos a altres ensenyaments.

### **Unes instruccions o un protocol clar referent a les activitats o classes impartides fora dels centres educatius**

Per raons pròpies dels estudis d'esports i especialment en algunes determinades disciplines, moltes de les activitats curriculars i extracurriculars s'han d'efectuar fora dels centres educatius. Per tant, és imprescindible protocol·litzar-les i buscar solucions adequades que tinguin en compte especialment les ràtios atenent la tipologia de l'activitat, i la matèria a impartir, la responsabilitat civil del personal docent i no docent participant, etc.

També és imprescindible la dotació suficient d'equips de protecció individual (EPI) durant la realització d'aquestes activitats i, evidentment, també durant la docència regular al centre.

### **La matrícula única entre centres i especialitats que ofereixen EREE de la xarxa pública**

Els EREE encara han de créixer, tant en alumnat i professorat com en grups, pressupost i instituts públics. Així, tothom ha de contribuir a augmentar la capacitat d'atracció dels EREE, ja que els hem de rescatar de la idea de considerar-los uns estudis de segon ordre que alimenten alguns sectors de l'ordre social català i espanyol.

### **El control dels diferents processos d'avaluació i acreditació de competències professionals relacionats amb els EREE**

Per a USTEC·STEs, el procediment d'acreditació de competències professionals i de l'experiència laboral en activitats socials o per vies no formals o informals ha de ser únic i permanent i hi ha d'haver tècnics assessors o avaluadors habilitats.

A més, ha de ser un servei públic i gratuït, que mai no pot estar subjecte al lliure mercat, ni ser externalitzat a empreses, patronals o sindicats. En cas que s'utilitzin personal i espais dels centres educatius públics, les condicions laborals (en complements i reducció d'hores de treball) i la no interferència en el bon funcionament organitzatiu del centre públic han d'estar ben resolts per l'Administració.

### **Mesures d'acció positiva per corregir la segregació per raó de gènere en alguns títols i propiciar una igualtat d'oportunitats real**

És evident que en els ensenyaments esportius hi ha un continu segregació per raó de gènere en els diferents títols, amb la qual cosa es perpetua una desigualtat en la vida professional de les noies i els nois.

Per això demanen mesures d'acció positiva, com ara una orientació escolar i professional amb perspectiva de gènere en els centres educatius. El procés d'orientació escolar i professional ha de ser un instrument fonamental per a modificar l'actual segregació en les eleccions estereotipades que realitzen els joves i les joves.

La coeducació ha d'estar present en els ensenyaments esportius, ja que és un dels pilars per treballar les relacions d'igualtat entre el jovent i prevenir les relacions abusives, els prejudicis i estereotips de gènere i la violència masclista.

### **El català com a llengua vehicular en tots els ensenyaments de règim especial esportius**

Per a USTEC·STEs (IAC) el català ha de ser la llengua d'ús de l'escola bressol fins a la universitat i els ensenyaments de règim esportius són una bona oportunitat per cultivar i divulgar la nostra llengua arreu. Per això el seu ús ha d'incloure tant l'àmbit acadèmic com tots els espais de relació de la comunitat educativa (patis, passadissos, reunions amb les famílies...).

## 13. Inspecció

Després de dècades en què la Generalitat exerceix les seves competències plenes en matèria d'educació, percebem que persisteix una indefinició sobre el paper de la inspecció dins el sistema educatiu. A més, en els darrers anys, hi ha hagut canvis en la concepció, la normativa i la situació administrativa de qui l'exerceix, canvis que han provocat inestabilitat i una manifesta confusió en l'exercici de la funció inspectora, tant pel que fa a la dimensió organitzativa com quant al seu àmbit operatiu i administratiu.

A Catalunya, la LEC ha aprofundit en la indefinició i incertesa tot just esmentada, perquè ha traspassat una bona part de les competències i atribucions de la inspecció a les direccions dels centres. Per la seva banda, també la LOMCE, i ara la LOMLOE, segueixen aquest model en què el sistema combina una certa descentralització (amb autonomia organitzativa per als centres) amb una jerarquització interna (les direccions acaparen una bona part de les funcions arrabassades als claustres, als consells escolars i també a la inspecció). En tot cas, ambdues administracions semblen voler relegar el rol de la inspecció a una qüestió tan summament delicada i no sempre innocent com és l'avaluació del sistema, dels centres i dels i les professionals. Per tot plegat, entre una administració i l'altra, la inspecció veu desdibuixat el seu paper dins del sistema educatiu.

USTEC·STEs defensem un model d'inspecció lligat a la docència i que serveixi com un element més del control democràtic de l'educació. La funció inspectora ha de ser exercida per aquell professorat que acumuli una experiència que pugui ser aprofitada per la resta. Algunes de les funcions principals haurien de ser col·laborar en la millora de la pràctica docent i afavorir la participació dels centres en els processos de millora pedagògica. Però entre les seves missions hi ha també la participació en l'avaluació del sistema educatiu i l'assessorament i informació als diversos sectors de la comunitat educativa, així com la mediació en els conflictes interns dels centres i l'arbitratge en cas d'acord de les parts interessades. Finalment, una altra de les tasques fonamentals de la inspecció és el seguiment i control del pagament delegat, que USTEC·STEs demanem que es faci a tots els centres privats i concertats.

Cal avançar en la definició de la inspecció com a instrument de suport a la tasca docent que posi fi a la percepció negativa d'alguns sectors del professorat, que la redueixen al seu vessant exclusivament disciplinari.

Així doncs, cal que hi hagi una participació compromesa en el control social de l'educació en cooperació

amb la resta d'agents educatius i que s'alliberi el col·lectiu de la càrrega administrativa i burocràtica dis-fressada, per tal de configurar una inspecció pròxima a la comunitat escolar i bona coneixedora del sistema educatiu mitjançant la seva avaluació periòdica i de caràcter formatiu.

### **Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC·STEs (IAC) sobre la inspecció?**

#### **Un accés transparent i una situació estable i independent**

El sistema d'ingrés s'ha de fer d'acord amb la regulació existent per a la resta dels docents. S'ha d'exigir una titulació superior i un mínim d'experiència docent i acreditació de coneixement del català.

En el concurs oposició que permet accedir al cos, cal que es valori l'experiència professional i la participació en activitats de renovació pedagògica. Cal que en la fase d'oposició hi hagi unes proves amb un temari eminentment pràctic i centrat en les tasques pròpies de la inspecció. La fase de pràctiques hauria de tenir la mateixa durada que la de la resta de convocatòries d'accés a la docència.

Entenem que hi ha una excessiva provisionalitat en l'exercici de la funció inspectora, per la qual cosa considerem necessari que es desenvolupi una normativa que estabilitzi la situació administrativa d'aquest personal.

#### **La facilitació de la mobilitat**

Cal garantir la mobilitat a tot el territori. Els concursos de trasllats de la inspecció s'han d'organitzar en les mateixes condicions que les de la resta de docents.

#### **La definició d'unes atribucions i tasques clares**

Cal definir amb major claredat i precisió les atribucions i tasques de la funció inspectora i cal que s'entengui la inspecció com un servei capaç d'intervenir homogèniament en tot el sistema educatiu català, superant la singularitat i la identitat dels diferents trams educatius, mitjançant una adequada planificació i el treball en equip. És per això que els llocs de treball de la inspecció haurien de reforçar el caràcter generalista, llevat dels i les que supervisin ensenyaments de règim especial. Aquest anivellament hauria de facilitar la mobilitat voluntària.

La Generalitat ha d'ordenar la funció inspectora en el marc de les seves competències, respectant les normes bàsiques. La inspecció ha de dotar-se d'una estructura organitzativa que integri els diversos perfils dels seus membres, que promogui el treball en equip i garanteixi actuacions amb criteris comuns i adients en els diferents nivells educatius.

## Una formació útil i pràctica

Per a la realització de les funcions que té encomanada la inspecció i per a la millora de la qualitat de l'educació és necessària la formació i actualització continuada de la inspecció educativa. El Departament n'ha de garantir i millorar la formació, fins ara insuficient, per mitjà de plans específics.

El disseny, l'aplicació i el suport a bons projectes de formació pública, gratuïts i adequats a les problemàtiques socials i educatives dels diversos entorns socials dels centres, han de ser un objectiu de les administracions educatives.

De la mateixa manera, considerem necessària una relació més estreta amb les universitats per millorar la formació acadèmica formal i impulsar la recerca educativa entre els inspectors i inspectores.

## La participació activa en l'avaluació del sistema educatiu

La inspecció educativa ha de participar activament en l'avaluació del sistema educatiu, com un actor que en garanteixi la qualitat educativa.

# 14. Professorat especialista

La figura del professorat especialista dona resposta a la necessitat de disposar de professionals qualificats per impartir docència en diferents matèries o mòduls professionals dels diferents currículums i títols corresponents a ensenyaments de formació professional, artístics, artístics i de disseny superior, esportius de règim especial i en escoles oficials d'idiomes. Es tracta d'un col·lectiu que no necessàriament ha de tenir una titulació universitària o d'FP superior equivalent a efectes docents, sinó que haurien de ser professionals referents en el seu àmbit i, en tot cas, gaudir de la qualificació professional requerida en cada cas.

En l'actualitat, a Catalunya, hi ha més de 230 professors especialistes, la pràctica totalitat d'ells titulats.

Des d'un primer moment, USTEC·STEs hem defensat els drets d'aquest col·lectiu i hem exigit al Departament l'equiparació laboral d'aquest professorat, mentre presti els seus serveis com a docents, a la resta de professorat. Si bé és cert que es tracta d'una figura extraordinària amb adscripció docent en uns mòduls professionals concrets designats pels currículums corresponents, el Departament ha de vetllar perquè els seus drets laborals i professionals no siguin vulnerats.

Ara bé, la nova Llei orgànica de l'ordenació i integració de la formació professional no recull específicament aquesta figura i sí que n'incorpora una de nova, la figura de les persones expertes del sector productiu amb intervenció directa en la docència. Aquesta nova realitat, a falta de reglamentació específica, preludeix la derivació de la funció docent a l'empresa privada i un futur incert per a aquest col·lectiu. En aquesta línia, USTEC·STEs (IAC) exigim l'estabilització d'aquest col·lectiu en frau de llei, perquè molts d'aquests companys i companyes fa dotze anys o més que presten serveis docents. Al mateix temps, reivindicuem la derogació de la norma que impedeix a aquest col·lectiu cobrar estadis de promoció docent com fa la resta de professorat.

D'altra banda, considerem necessari que la contractació del professorat especialista es reguli sempre des d'una borsa de professorat especialista per evitar possibles contractacions de difícil qualificació administrativa i, al mateix temps, facilitar un procediment de contractació transparent i garant.

## 15. Ensenyaments a distància

Les noves tecnologies, Internet, les xarxes i un sense fi de nous espais de comunicació virtual han fet possible que l'educació a distància hagi evolucionat fins a límits fins ara inimaginables.

Aquesta forma de comunicació presenta un potencial extraordinari de transmissió de coneixements, d'informació, de maneres d'interactuar, però no pot substituir a la persona, al docent, a la comunitat educativa, a la xarxa humana que construïm les persones en el nostre dia a dia en continu contacte.

Ara bé, no tots els sectors educatius ni acadèmics poden ser virtuals, o en tot cas, no ho haurien de ser. Tot i això, en aquest moment, l'entrada massiva del sector privat a l'educació acadèmica virtual, amb l'única finalitat de fer diners, a conseqüència, entre altres motius, d'endur-se part dels milers de milions d'euros dels fons Next Generation destinats a la formació professional, ha aguditzat la inventiva d'aquest sector que ofereix formació acadèmica virtual de cicles formatius tan singulars com els del règim especial d'esports o cicles formatius de la família de fabricació mecànica els quals són totalment de caràcter pràctic.

Des del primer moment en què el Departament d'Educació va plantejar la possibilitat d'oferir certs ensenyaments en la modalitat virtual, USTEC·STEs vam ser reticents i vam exigir la màxima cautela i control per evitar la pèrdua de la qualitat educativa d'aquest estudis i oferir aquest estudis amb les majors garanties. Es tractava, per tant, d'una via educativa extraordinària plantejada per situacions molt concretes centrades a beneficiar l'alumnat.

La creació de l'IOC va suposar un gran pas endavant. Aquesta institució es va crear per donar resposta a aquelles mancances que l'educació virtual podria esmenar mitjançant les xarxes i en especial Internet. A més a més, es tracta d'un centre formal, regulat normativament, el professorat del qual és funcionari en règim d'adscripció o de col·laboració, la qual cosa garanteix la fiabilitat i la qualitat dels ensenyaments que ofereix. Un rígid control de tot el sistema, amb l'actuació de la inspecció educativa, i la interacció dels sindicats docents de la mesa de negociació del professorat no universitari del Departament són garanties que cap empresa privada pot oferir en l'àmbit de l'educació virtual.

Malauradament, avui dia, són desenes les empreses privades que ofereixen formació virtual que dona dret a

l'obtenció d'una titulació acadèmica reglada. Entitats sense pràcticament cap mena de control administratiu que estan desvirtuant la formació professional, perquè a canvi de diners acaben atorguen diplomes i títols acadèmics.

Per tant, USTEC·STEs exigim que l'educació a distància que atorga una titulació oficial sigui integrada exclusivament als centres públics educatius dependents directament de les administracions educatives. Només en situacions molt concretes, les entitats privades han de poder oferir formació acadèmica virtual i en tot cas supervisada per centres públics de referència a càrrec de funcionari públic. Les administracions públiques no poden autoritzar als centres privats ni concertats a oferir formació educativa i acadèmica si aquesta ja s'ofereix als centres públics de proximitat.

Per altra banda, cal potenciar l'IOC com a centre de referència de formació professional virtual a Catalunya. En aquesta línia, és necessari l'augment de plantilla, afavorir les jornades completes i aproximar les ràtios alumnat-professorat a les dels centres que ofereixen formació presencial.

En tot cas, l'IOC ha de suposar un servei bàsic de formació virtual que garanteixi l'accés a una oferta educativa per aquell alumnat que no pugui accedir-hi per la via presencial. El Departament ha d'assegurar que els centres ordinaris puguin oferir totes les matèries o ensenyaments de manera presencial i excepcionalment, per les causes degudament justificades que impossibiliten la presencialitat d'aquests estudis, garantir l'oferta necessària en la modalitat virtual.

A més, el Departament ha de consolidar una plantilla d'IOC suficient, a la qual es pugui accedir per concurs de trasllats en obtenció de plaça en propietat i a la qual es tingui accés pel règim general perquè tothom pugui accedir-hi amb les mateixes condicions. La veu d'aquesta plantilla ha de ser tinguda en compte als claustres i l'equip docent ha de prendre part en les decisions del centre.

En el cas del professorat col·laborador és imprescindible actualitzar el salari que percep pels seus serveis, que porta molts anys congelat i, en el context econòmic-social que estem vivim, és absolutament insuficient. En aquesta línia, USTEC·STEs, a més a més, exigim al Departament el reconeixement de serveis prestats a l'IOC com a col·laboradors i el reconeixement dels coneixements digitals en l'assoliment d'estadís de promoció docent, així com per altres processos administratius.

L'IOC, com a centre de referència en educació virtual a Catalunya, ha de gaudir del *hardware* i *software* necessari per ser i continuar sent el centre de referència en educació virtual de Catalunya i de l'estat espanyol.

## 16. Personal laboral

El personal laboral som imprescindibles i cada vegada som més dins la comunitat educativa i, malgrat la precarietat de les condicions laborals en què treballem, hem demostrat la nostra vàlua i fortalesa.

També hem fet molta pedagogia per aconseguir que el nostre col·lectiu s'integri en la dinàmica de cada centre educatiu i sigui valorat i respectat, tot i que és una tasca que sembla que no s'acaba mai, amb la complicitat del nostre propi Departament.

Continuarem lluitant sense defallir fins a obtenir un augment de plantilla de personal laboral per tal que cada centre disposi dels professionals adients i en quantitat suficient per atendre tot l'alumnat.

En les pròximes eleccions sindicals del personal laboral del Departament d'Educació, sortiran els/les nostres representants als diferents comitès provincials d'empresa, als comitès intercentres, als comitès de salut, a la Comissió d'Interpretació, Vigilància i Estudi (CIVE), a la Mesa General de la Funció Pública de la Generalitat de Catalunya i a altres organismes del Departament d'Educació.

Aquest és un moment transcendent perquè el vot determinarà quin model de personal laboral volem, és a dir, per quin model educatiu apostem: públic, català, democràtic, participatiu, laic, coeducador, inclusiu, compensador de les desigualtats i que persegueix la millora de les condicions laborals del conjunt del personal que hi intervé.

Ja sabeu que el nostre sindicat és horitzontal i assembleari i que la nostra força es basa tant en aquelles persones que ens doneu suport a les urnes (un suport que ens permet tenir més força a l'hora de negociar amb el Departament i, alhora, no cedir i acceptar acords que ens perjudiquen), com en totes les persones que, amb la seva afiliació, ens ajudeu a continuar rebutjant subvencions econòmiques estatals, la qual cosa ens dona una llibertat total d'actuació per evitar cedir en qüestions importants.

USTEC som el sindicat majoritari d'educació de Catalunya i aquest fet ens permet arribar a tot arreu i disposar de la confiança de tota la comunitat educativa. Després de més de quaranta anys d'existència al costat de les persones que treballen decididament per l'escola pública, hem anat rebent el suport creixent dels diferents col·lectius de treballadors i treballadores de les llars d'infants, les escoles, els instituts... fins a triplicar la nostra incidència, cosa que ens ha permès negociar més i millor les nostres condicions laborals, sovint en

contra dels criteris restrictius de l'Administració. Gaudir del suport del personal laboral és una manera de reforçar els nostres valors, prioritats i prestigi professional. També vol dir tenir una major capacitat de negociació davant les institucions.

La nostra trajectòria demostra que no som un sindicat que calli ni claudiqui. Ans al contrari, ens mirem molt bé els acords i no estem disposats a signar-ne qualsevol sense estudiar-lo amb deteniment, perquè ens mirem els problemes i conflictes com el que som: treballadores i treballadors que entenem que unes bones condicions laborals representen una millora per al sistema i estem disposats a lluitar per fer la nostra feina en les millors condicions.

### **Quines són les línies de treball i les propostes d'USTEC-STE<sub>s</sub> (IAC) sobre el personal laboral?**

#### **La substitució efectiva de tots els professionals**

No podem tolerar el greuge que suposa que el personal laboral no sigui substituït, fet que genera autocensura i renúncies als drets laborals i fins i tot problemes d'entesa amb les direccions. Exigim que les substitucions siguin des del primer dia en tots els casos.

#### **La transformació de les substitucions de reducció de jornada d'1/3 en ½ jornades**

Aquest canvi permetrà garantir una atenció més acurada als infants i la participació dels i les professionals a tots els espais.

#### **La convocatòria periòdica d'oferta pública**

Cal una convocatòria periòdica d'oferta pública i en quantitat suficient per a garantir que cada centre disposi de personal laboral adient per una veritable escola pública, laica, inclusiva i de qualitat, on es respectin les ràtios i els infants gaudeixin del dret a participar de totes les activitats del centre en igualtat de condicions. No volem vacants de programa, volem vacants estructurals fins a arribar a les convocatòries de concurs d'oposició.

#### **Un pla d'estabilitat per a tothom en abús de temporalitat**

No permetrem que cap treballadora o treballador perdi el seu lloc de treball, després de tants anys, per un concurs de mèrits que no ha estabilitzat les persones sinó les places. Exigim un pla d'estabilitat que garanteixi un lloc de treball fins a la jubilació.

#### **El dret a ser mare i treballar**

Com a USTEC hem aconseguit aquest dret. Ara, pots rebre un nomenament tot i gaudir del permís de cures i ser substituïda fins que aquest i d'altres que puguis necessitar expirin.

## **La reivindicació del paper del personal laboral docent**

El personal laboral docent, com ara els cossos A i B de música, dansa, cicles formatius i docents d'escoles concertades que han esdevingut públiques o de les EOI, ha de tenir unes retribucions idèntiques a les del personal funcionari interí i una bona formació específica equiparable a la resta dels companys i companyes docents.

### **Una escola laica**

Volem una escola laica, i per això defensem que la religió s'ha d'impartir fora de les nostres aules. Tot i que a alguns centres s'estan oferint altres religions, es fa de manera minoritària. Aquestes hores lectives s'haurien d'invertir, si és el cas, en treballar altres temes com l'educació en valors.

### **L'educació pública i gratuïta, des del 0-3 fins a la universitat**

USTEC-STEs apostem per una educació pública i gratuïta per a tota la vida, des de la llar d'infants fins a la universitat. En concret, en l'etapa educativa de 0 a 3 anys, treballem pel seu reconeixement i per unes ràtios iguals a les europees.

### **Dotacions suficients per a totes les nostres llars d'infants**

Una de les nostres demandes constants continuarà sent l'exigència al Departament d'Educació que les dotacions de totes les nostres llars d'infants siguin suficients, tant pel que fa al personal educatiu com quant al personal PAS d'administració, neteja, cuina i manteniment.

### **Les figures d'AEE, EEE, TIS i FIS i consolidar la figura de l'administratiu/va**

Cada vegada és més urgent incloure les figures d'AEE, EEE, TIS i FIS i consolidar la figura de l'administratiu en aquests centres, per tal que l'alumnat rebi l'atenció que en tot moment necessiti.

### **La recuperació de la figura d'educador/a de llar d'infants**

Amb la implementació del 1r cicle d'educació infantil a l'escola rural, el Departament, de manera arbitrària, va substituir la figura d'educador/a de llar d'infants per la de TEEI, augmentant les funcions d'aquesta categoria i creant un greuge comparatiu dins de la mateixa categoria en funció del lloc de treball, sense donar més informació a l'aspirant i penalitzant-la si no accepta aquesta mena de nomenament.

Defensem i exigim que a les llars de les escoles rurals la figura adient és la d'educador/a, no pas la de TEEI.

## **L'augment del nombre de llars d'infants a Catalunya**

Volem ser encara més ambiciosos i exigim al Departament un augment significatiu quant a nombre de llars d'infants a Catalunya. Les 42 que existeixen actualment són insuficients per donar resposta a les demandes de les famílies.

### **Contra la privatització, evitem i revertim les externalitzacions de professionals i serveis**

Vam tombar la Llei Aragonès i no defallirem fins a acabar amb l'externalització dels serveis. Continuem lluitant per la figura de l'AEE i la reconversió de les vetlladores en AEE. Els nostres infants més vulnerables tenen dret a gaudir dels suports necessaris i d'un acompanyament durant cada hora que romanen al centre, així com el dret a participar en totes les activitats i espais.

### **Un desplegament real i efectiu del Decret d'Inclusiva**

Per un desplegament real i amb tots els recursos, tant materials com professionals, perquè l'escola pública sigui veritablement inclusiva, garantint que els infants més vulnerables comptin amb tots els professionals i suports en tots els espais.

Això inclou un augment significatiu de plantilles de categories tals com AEE, EEE, TEEI, TIS i FIS en nombre suficient per garantir, com a mínim, una figura d'aquestes categories cada centre.